Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 27. januára 2026*

Obsah

I. Právny rámec . . . 4
A. Medzinárodné právo . . . 4
1. Dohovor o omamných látkach . . . 4
2. Dohovor o psychotropných látkach . . . 7
B. Právo Únie . . . 7
1. Rámcové rozhodnutie 2004/757 . . . 7
2. Rozhodnutie 2021/3 . . . 8
3. Rokovací poriadok Súdneho dvora . . . 11
II. Skutkové okolnosti . . . 11
III. Konanie pred podaním žaloby . . . 12
IV. Konanie na Súdnom dvore . . . 13
V. O žalobe . . . 14
A. O prípustnosti . . . 14
1. Argumentácia účastníkov konania . . . 14
2. Posúdenie Súdnym dvorom . . . 15
B. O veci samej . . . 17
1. O druhej výhrade založenej na porušení článku 3 ods. 2 ZFEÚ . . . 17
a) Argumentácia účastníkov konania . . . 17

* Jazyk konania: maďarčina.

b) Posúdenie Súdnym dvorom . . . 20

2. O prvej výhrade založenej na porušení článkov 1 a 2 rozhodnutia 2021/3, ako aj článku 288 štvrtého odseku ZFEÚ . . . 22

a) O námietke nezákonnosti rozhodnutia 2021/3 . . . 22

1) Argumentácia účastníkov konania . . . 22

2) Posúdenie Súdnym dvorom . . . 23

b) O porušení článkov 1 a 2 rozhodnutia 2021/3, ako aj článku 288 štvrtého odseku ZFEÚ . . . 26

1) Argumentácia účastníkov konania . . . 26

2) Posúdenie Súdnym dvorom . . . 26

3. O tretej výhrade založenej na porušení zásady lojálnej spolupráce zaručenej v článku 4 ods. 3 ZEÚ . . . 27

a) Argumentácia účastníkov konania . . . 27

b) Posúdenie Súdnym dvorom . . . 28

O trovách . . . 30

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Článok 258 ZFEÚ – Prípustnosť – Rozhodnutie (EÚ) 2021/3 – Pozícia, ktorá sa má v mene Európskej únie zaujať na opätovne zvolanom šesťdesiatom treťom zasadnutí Komisie pre omamné látky vytvorenej Hospodárskou a sociálnou radou OSN, v súvislosti so zaradením kanabisu a látok príbuzných kanabisu do zoznamov v rámci Jednotného dohovoru o omamných látkach z roku 1961 v znení protokolu z roku 1972 a v rámci Dohovoru o psychotropných látkach z roku 1971 – Zaujatie pozície a hlasovanie členského štátu v rozpore s touto pozíciou Únie – Článok 4 ods. 3 ZEÚ – Zásada lojálnej spolupráce – Účinky vytýkaného konania ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku – Pretrvávajúce účinky na jednotu a konzistentnosť medzinárodnej činnosti Únie – Článok 3 ods. 2 ZFEÚ – Výlučná vonkajšia právomoc – Ovplyvnenie spoločných pravidiel alebo zmena ich pôsobnosti – Námietka nezákonnosti vznesená v rámci obrany – Neprípustnosť“

Vo veci C-271/23,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ, podaná 27. apríla 2023,

Európska komisia, v zastúpení: L. Baumgart, M. Carpus-Carcea a Z. Teleki, splnomocnení zástupcovia,

žalobkyňa,

proti

Maďarsku, v zastúpení: M. Z. Fehér a G. Koós, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredseda T. von Danwitz, predsedovia komôr F. Biltgen, K. Jürimäe, L. Arastey Sahún, I. Ziemele, J. Passer a O. Spineanu-Matei, sudcovia S. Rodin, D. Gratsias, M. Gavalec (spravodajca), Z. Csehi a N. Fenger,

generálna advokátka: L. Medina,

tajomník: M. Siekierzyńska, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. októbra 2024,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní z 27. februára 2025,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Európska komisia svojou žalobou navrhuje, aby Súdny dvor:

– určil, že Maďarsko si tým, že nepostupovalo v súlade s pozíciou Európskej únie na opätovne zvolanom šesťdesiatom treťom zasadnutí Komisie pre omamné látky, týkajúcou sa zmeny zaradenia kanabisu a látok príbuzných kanabisu do zoznamov, po prvé nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z rozhodnutia Rady (EÚ) 2021/3 z 23. novembra 2020 o pozícii, ktorá sa má v mene Európskej únie zaujať na opätovne zvolanom šesťdesiatom treťom zasadnutí Komisie pre omamné látky v súvislosti so zaradením kanabisu a látok príbuzných kanabisu do zoznamov v rámci Jednotného dohovoru o omamných látkach z roku 1961 v znení protokolu z roku 1972 a v rámci Dohovoru o psychotropných látkach z roku 1971 (Ú. v. EÚ L 4, 2021, s. 1), teda rozhodnutia, ktoré ho zaväzuje na základe článku 218 ods. 9 ZFEÚ v spojení s článkom 288 štvrtým odsekom ZFEÚ, po druhé porušilo výlučnú vonkajšiu právomoc Únie, stanovenú v článku 3 ods. 2 ZFEÚ, a po tretie porušilo zásadu lojálnej spolupráce, zakotvenú v článku 4 ods. 3 ZEÚ a

– uložil Maďarsku povinnosť nahradiť trovy konania.

I. Právny rámec

A. Medzinárodné právo

1. Dohovor o omamných látkach

2 Jednotný dohovor o omamných látkach z roku 1961 v znení protokolu z roku 1972 o zmene Jednotného dohovoru o omamných látkach z roku 1961, ktorý bol uzavretý v New Yorku 30. marca 1961 (*Zbierka zmlúv Organizácie Spojených národov*, zv. 520, č. 7515, ďalej len „dohovor o omamných látkach“), v ôsmom odseku svojej preambuly stanovuje:

„Prajúc si uzavrieť medzinárodný dohovor prijateľný pre všetkých, nahradzujúci väčšinu existujúcich zmlúv týkajúcich sa omamných látok, obmedzujúcich používanie omamných látok na lekárske a vedecké účely, a zavádzajúci stálu medzinárodnú spoluprácu na uvedenie týchto zásad do života a dosiahnutie týchto cieľov.“

3 Článok 1 dohovoru o omamných látkach, nazvaný „Definície“, v odseku 1 uvádza:

„Pokiaľ nie je výslovne ustanovené inak alebo pokiaľ okolnosť nevyžaduje niečo iné, na všetky ustanovenia tohto Dohovoru sa aplikujú tieto definície:

a) Výraz ‚Úrad‘ znamená Medzinárodný úrad pre kontrolu omamných látok [ďalej len ‚INCB‘].

…

g) Výraz ‚Komisia‘ označuje Medzinárodnú Komisiu pre omamné látky pri [Hospodárskej a sociálnej r]ade [Organizácie spojených národov (ďalej len ‚Komisia pre omamné látky‘)].

…

j) Výraz ‚omamná látka‘ označuje každú látku Zoznamu I a II bez ohľadu na to, či je prírodná alebo syntetická.

…

u) Výrazy ‚Zoznam I‘, ‚Zoznam II‘, ‚Zoznam III‘ a ‚Zoznam IV‘ znamenajú zoznamy omamných látok alebo prípravkov pripojené k tomuto Dohovoru, ktoré sa budú môcť podľa článku 3 z času na čas meniť.

…“

4 Článok 2 tohto dohovoru s názvom „Látky podliehajúce kontrole“ stanovuje:

„1. S výnimkou kontrolných opatrení, obmedzených na dané drogy, omamné látky uvedené v Zozname I podliehajú všetkým kontrolným opatreniam používaným v prípade drog, o ktorých pojednáva tento Dohovor, a najmä opatreniam uvedeným ďalej v článkoch: 4 [ods. c)], 19, 20, 21, 29, 30, 31, 32, 33, 34 a 37.

…

5. Omamné látky obsiahnuté v Zozname IV budú tak isto zahrnuté do Zoznamu I a budú podliehať všetkým kontrolným opatreniam predpísaným pre drogy uvedené v Zozname I a okrem toho:

a) zmluvné strany príjmu všetky osobitné kontrolné opatrenia, ktoré uznajú za nevyhnutné s ohľadom na zvlášť nebezpečný charakter uvedených omamných látok;

b) zmluvné strany zakážu v prípade, že budú toho názoru, že zo situácie v ich krajine vyplýva, že by to bol najvhodnejší spôsob na ochranu verejného zdravia, produkciu, výrobu, export a import, obchod, držbu alebo používanie takých omamných látok, s výnimkou množstva, ktoré by sa mohlo použiť výhradne pre lekársky a vedecký výskum, včítane klinických pokusov s týmito látkami, ktoré sa budú vykonávať pod dohľadom a priamou kontrolou príslušnej zmluvnej strany alebo budú podriadené tomuto dozoru a tejto kontrole.

…“

5 Podľa článku 3 uvedeného dohovoru s názvom „Zmeny v rozsahu kontroly“:

„1. Ak má niektorá strana alebo Svetová zdravotnícka organizácia [ďalej len ‚WHO‘] správy, na základe ktorých je podľa ich názoru potrebné vykonať zmenu v niektorom zo Zoznamov, zašle generálnemu tajomníkovi oznámenie doplnené všetkými údajmi, ktoré by toto oznámenie mohli podoprieť.

…

4. Ak [WHO] zistí, že v dôsledku látok, ktoré prípravok obsahuje, nemôže sa prípravok zneužiť ani nemôže mať škodlivé účinky (odsek 3) a že omamná látka, ktorú obsahuje, sa z neho nedá ľahko získať, môže Komisia [pre omamné látky] na základe odporúčania [WHO] zapísať prípravok do Zoznamu III.

5. Ak [WHO] zistí, že omamná látka uvedená v Zozname I sa môže do značnej miery zneužiť alebo že môže mať škodlivé účinky (odsek 3) a že toto nebezpečenstvo nie je vyvážené liečivými prednosťami, vlastnosťami, ktoré nemajú iné drogy ako tie, ktoré sú uvedené v Zozname IV, môže Komisia [pre omamné látky] na základe odporúčania [WHO] zapísať túto drogu do Zoznamu IV.

6. Ak sa oznámenie týka drogy uvedenej v Zozname I alebo II alebo prípravku uvedeného v Zozname III, môže Komisia [pre omamné látky], okrem akcie uvedenej v odseku 5, na základe odporúčania[WHO] zmeniť niektorý Zoznam, a to:

a) buď tak, že prenesie jednu drogu zo Zoznamu I do Zoznamu II alebo zo Zoznamu II do Zoznamu I; alebo

b) tak, že škrtne z niektorého Zoznamu niektorú drogu alebo prípravok.

7. Každé rozhodnutie Komisie [pre omamné látky] prijaté na základe tohto článku oznámi generálny tajomník všetkým členským štátom Organizácie Spojených národov [OSN], nečlenským štátom, ktoré sú stranami tohto Dohovoru, [WHO] a [INCB]. Rozhodnutie nadobudne platnosť voči každej strane po prijatí uvedeného oznámenia a strany urobia potom opatrenia požadované týmto Dohovorom.

…“

6 Článok 8 rovnakého dohovoru, nazvaný „Funkcie Komisie [pre omamné látky]“, stanovuje:

„Komisia [pre omamné látky] je oprávnená skúmať všetky otázky, ktoré majú vzťah k cieľom tohto Dohovoru, a to najmä:

a) meniť Zoznamy podľa článku 3;

…“

7 Dohovor o omamných látkach v písmene a) svojho článku 35, nazvaného „Boj proti nedovolenému obchodu“, stanovuje:

„Berúc riadne ohľad na svoje ústavné, právne a správne zásady, strany

a) zabezpečia v celoštátnom meradle koordináciu preventívnych a represívnych akcií proti nedovolenému obchodu. Za tým účelom môžu určiť službu poverenú vykonávaním tejto koordinácie.“

8 Článok 36 tohto dohovoru s názvom „Trestné ustanovenia“ uvádza:

„1. a) S výhradou svojich ústavných predpisov urobí každá strana opatrenia potrebné na to, aby pestovanie, produkcia, výroba, ťažba, príprava, držba, ponuka, danie do predaja, distribúcia, kúpa, predaj, dodanie z akéhokoľvek titulu, sprostredkovanie, odoslanie, vypravenie cez tranzit, doprava, dovoz a vývoz drog nezodpovedajúci ustanoveniam tohto Dohovoru alebo akékoľvek iné činy, ktoré by podľa názoru tejto strany odporovali ustanoveniam tohto Dohovoru, považovali sa trestné činy, ak sú spáchané úmyselne a aby sa na vážne prípady vymerali primerané tresty, najmä väzenie alebo iné tresty odňatia slobody.

…

2. S výhradou ústavných predpisov každej strany, jej právneho poriadku a národného zákonodarstva

a) …
ii) úmyselnú účasť pri niektorom z uvedených priestupkov, spolupáchateľstvo alebo pomoc alebo pokus o ich spáchanie, ako aj príprava a úmyselne vykonané finančné operácie súvisiace s priestupkami uvedenými v tomto článku sa budú považovať za trestné činy spadajúce pod tresty uvedené v odseku 1;

…

4. Ustanovenia tohto článku budú podrobené trestnému právu stany v otázkach jurisdikcie.“

2. Dohovor o psychotropných látkach

9 Dohovor o psychotropných látkach uzavretý vo Viedni 21. februára 1971 (*Zbierka zmlúv Organizácie Spojených národov*, zv. 1019, s. 175, ďalej len „dohovor o psychotropných látkach“) v článku 1, nazvanom „Definície“, stanovuje:

„Pokiaľ nie je výslovne ustanovené inak alebo pokiaľ zo súvislostí nevyplýva niečo iné, majú nasledujúce výrazy v tomto Dohovore tento význam:

…

e) výraz ‚psychotropná látka‘ označuje každú látku, či prírodnú alebo syntetickú, alebo každý prírodný materiál, uvedenú v Zozname I, II, III alebo IV;

…

g) výrazy ‚Zoznam I‘, ‚Zoznam II‘, ‚Zoznam III‘ a ‚Zoznam IV‘ označujú príslušne očíslované zoznamy psychotropných látok pripojené k tomuto Dohovoru, ktoré sa môžu pozmeniť podľa článku 2.

…“

10 Článok 2 tohto dohovoru s názvom „Rozsah kontroly látok“ stanovuje najmä postup, ktorý sa má dodržať pri prevode látky z jedného zoznamu do druhého alebo pri zrušení jej zaradenia do jedného zo zoznamov.

B. Právo Únie

1. Rámcové rozhodnutie 2004/757

11 Rámcové rozhodnutie Rady 2004/757/SVV z 25. októbra 2004, ktorým sa stanovujú minimálne ustanovenia o znakoch skutkových podstát trestných činov a trestov v oblasti nezákonného obchodu s drogami (Ú. v. EÚ L 335, 2004, s. 8), zmenené smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2103 z 15. novembra 2017 (Ú. v. EÚ L 305, 2017, s. 12) (ďalej len „rámcové rozhodnutie 2004/757“), vo svojom odôvodnení 3 stanovuje:

„Je nevyhnutné prijať minimálne pravidlá týkajúce sa znakov skutkových podstát trestných činov nezákonného obchodu s drogami a prekurzormi, ktoré umožnia spoločný prístup k boju proti tomuto obchodu na úrovni únie.“

12 Článok 1 bod 1 tohto rámcového rozhodnutia definuje pojem „drogy“ takto:

„a) látka, na ktorú sa vzťahuje [dohovor o omamných látkach] alebo [dohovor o psychotropných látkach];

b) ktorákoľvek spomedzi látok uvedených v prílohe.“

13 Článok 2 uvedeného rámcového rozhodnutia, nazvaný „Trestné činy spojené s obchodom s drogami a prekurzormi“, v odseku 1 stanovuje:

„Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí trestnosť týchto úmyselných skutkov, pokiaľ nie sú povolené:

a) výroba, zhotovenie, získavanie, príprava, ponuka, ponuka na predaj, distribúcia, predaj, dodanie za akýchkoľvek podmienok, sprostredkovanie, odoslanie, odoslanie tranzitom, preprava, dovoz alebo vývoz drog;

b) pestovanie ópiového maku, kra koky a rastliny konope;

c) prechovávanie alebo nákup drog s úmyslom vykonávať niektorú z činností uvedených pod písmenom a);

…“

14 Článok 4 uvedeného rámcového rozhodnutia, nazvaný „Tresty“, stanovuje:

„1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby sa za trestné činy vymedzené v článkoch 2 a 3 ukladali účinné, primerané a odradzujúce tresty.

Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby sa za trestné činy vymedzené v článku 2 ukladali tresty s hornou hranicou najmenej 1 až 3 roky odňatia slobody.

2. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia, ktorými zabezpečí, aby sa za trestné činy vymedzené v článku 2 ods. 1 písm. a), b) a c) ukladali tresty s hornou hranicou najmenej 5 až 10 rokov odňatia slobody v každom z týchto prípadov:

a) skutok sa týka veľkého množstva drog;

b) skutok sa týka drog, ktoré najvážnejšie poškodzujú zdravie alebo viedli k závažnému poškodeniu zdravia viacerých osôb.

…“

2. Rozhodnutie 2021/3

15 Odôvodnenia 5, 7, 9, 11, 12, 21, 22 a 32 rozhodnutia 2021/3 znejú:

„5. Zmeny zoznamov pripojených k dohovoru o omamných látkach a dohovoru o psychotropných látkach majú priamy vplyv na rozsah uplatňovania práva Únie v oblasti kontroly drog. [Rámcové rozhodnutie 2004/757] sa vzťahuje na látky uvedené v zoznamoch v rámci uvedených dohovorov. Preto akákoľvek zmena v zoznamoch pripojených k uvedeným dohovorom sa priamo začleňuje do spoločných pravidiel Únie.

…

7. Únia nie je zmluvnou stranou dohovoru o omamných látkach ani dohovoru o psychotropných látkach. Má status pozorovateľa v [Komisii pre omamné látky], v ktorej má 12 členských štátov status člena s hlasovacím právom na jej opätovne zvolanom [šesťdesiatom treťom – *neoficiálny preklad*] zasadnutí. Preto je nevyhnutné, aby Rada [Európskej únie] oprávnila uvedené členské štáty na vyjadrenie pozície Únie v súvislosti so zaradením látok do zoznamov k dohovoru o omamných látkach a k dohovoru o psychotropných látkach, pretože rozhodnutia o zaradení látok do medzinárodných zoznamov v rámci uvedených dohovorov patria do právomoci Únie.

…

9. Podľa posúdenia odborného výboru WHO nemôžu kanabis a kanabisová živica vyvolať konkrétne negatívne účinky podobné účinkom iných látok uvedených v Zozname IV k dohovoru o omamných látkach. Navyše, perorálne prípravky z kanabisu preukázali potenciál na liečbu bolesti a iných ochorení, ako je epilepsia a spasticita súvisiaca so sklerózou multiplex.

…

11. Z tohto odporúčania nevyplýva žiadna zmena na úrovni medzinárodnej kontroly kanabisu a kanabisovej živice. Náležite zohľadňuje vedecký vývoj v tejto oblasti od prvého zavedenia kanabisu a kanabisovej živice do dohovoru o omamných látkach. Vypustenie kanabisu a kanabisovej živice zo Zoznamu IV v rámci dohovoru o omamných látkach by mohlo byť prospešné pre rozvoj kolektívnych poznatkov o terapeutickej užitočnosti, ako aj o akýchkoľvek poškodeniach súvisiacich s užívaním kanabisu.

12. Pozíciou Únie by preto malo byť vypustenie kanabisu a kanabisovej živice zo Zoznamu IV v rámci dohovoru o omamných látkach.

…

21. … definícia prípravkov v rámci dohovoru o omamných látkach môže zahŕňať všetky výrobky, ktoré sú ‚výťažkami a tinktúrami' z kanabisu, ako ‚prípravky' z kanabisu, ako aj ‚prípravky' z dronabinolu a jeho stereoizomérov v prípade, ak by sa uplatnilo odporúčanie odborného výboru WHO presunúť dronabinol do Zoznamu I v rámci dohovoru o omamných látkach. WHO preto odporučila vypustiť výťažky a tinktúry z kanabisu zo Zoznamu I v rámci dohovoru o omamných látkach.

22. Informácie, ktoré poskytla WHO po vydaní uvedeného odporúčania a analýza vplyvu uvedeného odporúčania, ktoré vykonal [INCB], objasňujú, že z tohto odporúčania nevyplýva žiadna zmena na úrovni medzinárodnej kontroly výťažkov a tinktúr z kanabisu a ani sa neočakáva, že uvedené odporúčanie bude mať vplyv na kontrolné alebo oznamovacie povinnosti členských štátov. Okrem toho toto vypustenie výťažkov a tinktúr z kanabisu zo Zoznamu I v rámci dohovoru o omamných látkach by prinieslo väčšiu istotu pri kontrole výrobkov, na ktorých získanie sa nepoužilo rozpúšťadlo, ale teplo a tlak.

…

32. Je vhodné stanoviť pozíciu, ktorá sa má zaujať v mene Únie v Komisii pre omamné látky, pokiaľ ide o zmeny zaradenia kanabisu a látok podobných kanabisu do zoznamov, pretože rozhodnutia týkajúce sa zaradenia uvedeného kanabisu a látok príbuzných kanabisu do zoznamov priamo ovplyvnia obsah práva Únie, konkrétne [rámcového rozhodnutia 2004/757].“

16 Podľa článku 1 tohto rozhodnutia:

„Pozícia, ktorú majú v mene Únie zaujať členské štáty na opätovne zvolanom šesťdesiatom treťom zasadnutí Komisie pre omamné látky, ktoré sa uskutoční od 2. do 4. decembra 2020, keď bude tento orgán vyzvaný, aby prijal rozhodnutia o zaradení látok do zoznamov alebo o ich vypustení zo zoznamov v rámci [dohovoru o omamných látkach] a v rámci [dohovoru o psychotropných látkach], musí byť v súlade s prílohou k tomuto rozhodnutiu.“

17 Článok 2 tohto rozhodnutia stanovuje:

„Pozíciu uvedenú v článku 1 vyjadria členské štáty, ktoré sú členmi Komisie pre omamné látky, konajúc spoločne v záujme Únie.“

18 Príloha k uvedenému rozhodnutiu znie:

„Pozícia, ktorú majú zaujať členské štáty, ktoré sú členmi Komisie pre omamné látky, konajúc spoločne v záujme Únie na opätovne zvolanom šesťdesiatom treťom zasadnutí Komisie pre omamné látky, ktoré sa uskutoční od 2. do 4. decembra 2020:

(1) kanabis a kanabisová živica sa majú vypustiť zo Zoznamu IV v rámci dohovoru o omamných látkach…;

(2) látka dronabinol a jej stereoizoméry (delta-9-tetrahydrokanabinol) sa majú zaradiť do Zoznamu I v rámci dohovoru o omamných látkach a ak sa uvedené odporúčanie prijme, majú sa vypustiť zo Zoznamu II v rámci dohovoru o psychotropných látkach;

(3) látka tetrahydrokanabinol (izoméry delta-9-tetrahydrokanabinolu) sa má zaradiť do Zoznamu I v rámci dohovoru o omamných látkach s výhradou prijatia odporúčania Komisie pre omamné látky zaradiť látku dronabinol a jeho stereoizoméry (delta-9-tetrahydrokanabinol) do Zoznamu I v rámci dohovoru o omamných látkach a ak sa uvedené odporúčanie prijme, má sa vypustiť zo Zoznamu I v rámci dohovoru o psychotropných látkach;

(4) výraz ‚výťažky a tinktúry‘ sa má vypustiť zo Zoznamu I v rámci dohovoru o omamných látkach;

(5) poznámka pod čiarou ‚prípravky obsahujúce prevažne kanabidiol a nie viac ako 0,2 percenta delta-9-tetrahydrokanabinolu nepodliehajú medzinárodnej kontrole‘ sa do položky týkajúcej sa kanabisu a kanabisovej živice v Zozname I dohovoru o omamných látkach nepridáva;

(6) prípravky vyrobené chemickou syntézou alebo ako kanabisové prípravky, ktoré sú zložené ako farmaceutické prípravky z jednej alebo viacerých ďalších zložiek a takým spôsobom, že látku delta-9-tetrahydrokanabinol (dronabinol) nie je možné extrahovať ľahko dostupnými prostriedkami alebo v množstve, ktoré by predstavovalo ohrozenie verejného zdravia, sa nemajú zaradiť do Zoznamu III v rámci dohovoru o omamných látkach.

S cieľom zabezpečiť koherentné zaradenie do zoznamov v rámci príslušných dohovorov a zabrániť riziku, že látka by mohla byť zaradená do zoznamu v rámci dohovoru o omamných látkach, ako aj do zoznamu v rámci dohovoru o psychotropných látkach, môžu členské štáty, ktoré sú členmi Komisie pre omamné látky, akceptovať spoločné hlasovanie o príslušných odporúčaniach.“

3. Rokovací poriadok Súdneho dvora

19 Článok 160 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora s názvom „Návrh na odklad výkonu alebo na nariadenie predbežných opatrení“ v odseku 1 stanovuje:

„Návrh na odklad výkonu aktu prijatého inštitúciou podľa článku 278 ZFEÚ a článku 157 ZESAE je prípustný len vtedy, ak navrhovateľ tento akt napadne žalobou na Súdnom dvore.“

II. Skutkové okolnosti

20 Dňa 24. januára 2019 WHO predložila šesť odporúčaní s číselným označením 5.1 až 5.6 (ďalej len „odporúčania WHO“), ktorých cieľom bolo zmeniť klasifikáciu kanabisu a látok príbuzných kanabisu v súlade s dohovorom o omamných látkach a dohovorom o psychotropných látkach (ďalej spoločne len „dva dotknuté dohovory“).

21 Každý z týchto dvoch dotknutých dohovorov obsahuje v prílohe štyri zoznamy s číslami I až IV, v ktorých sa nachádzajú omamné látky alebo prípravky, ktoré ich obsahujú, a psychotropné látky.

22 Cieľom odporúčaní WHO bolo na jednej strane zabezpečiť, aby príslušné látky podliehali najprimeranejšej medzinárodnej kontrole stanovenej v oboch dotknutých dohovoroch, s prihliadnutím na súčasný stav vedeckých a lekárskych poznatkov, ako aj na administratívne postupy, a na druhej strane zaručiť dostupnosť, výskum a vývoj prípravkov obsahujúcich látky príbuzné kanabisu na lekárske účely.

23 O týchto odporúčaniach sa diskutovalo na štvrtom a piatom medzizasadnutí Komisie pre omamné látky, ktoré sa konali 24. júna a 23. septembra 2019. Táto komisia, ktorej úlohy a právomoci sú vymedzené najmä v oboch dotknutých dohovoroch, je oprávnená meniť a dopĺňať zoznamy priložené k týmto dvom dohovorom na základe odporúčaní WHO, ktorá koná v súlade s odporúčaniami svojho odborného výboru pre drogovú závislosť.

24 Komisiu pre omamné látky tvorí 53 štátov, ktoré sú členmi OSN a vyberá ich Hospodárska a sociálna rada Organizácie Spojených národov. V decembri 2020 bolo členmi tejto komisie s hlasovacím právom 12 členských štátov Únie, vrátane Maďarska, pričom zmluvnými stranami oboch predmetných dohovorov boli všetky členské štáty Únie. Európska únia má v uvedenej komisii štatút pozorovateľa.

25 Na stretnutiach uvedených v bode 23 tohto rozsudku INCB a Úrad Organizácie Spojených národov pre drogy a kriminalitu (UNODC) poskytli vysvetlenia a posúdili vplyv odporúčaní WHO.

26 Okrem toho po tom, čo Komisia pre omamné látky v marci 2020 rozhodla o odložení hlasovania o odporúčaniach WHO, zorganizovala v období od júna do októbra 2020 tri tematické diskusie, po ktorých 8. októbra 2020 nasledovalo medzizasadnutie otvorené všetkým zainteresovaným stranám, na ktorom boli zhrnuté výsledky predchádzajúcich diskusií.

27 Hlasovanie o týchto odporúčaniach bolo zaradené do programu opätovne zvolaného šesťdesiateho tretieho riadneho zasadnutia Komisie pre omamné látky 2. a 4. decembra 2020.

28 V tejto súvislosti zástupcovia členských štátov viackrát rokovali o odporúčaniach WHO v rámci horizontálnej pracovnej skupiny Rady pre drogy. Vplyv týchto odporúčaní posúdilo aj Európske monitorovacie centrum pre drogy a drogovú závislosť (EMCDDA), ktoré medzičasom nahradila Agentúra Európskej únie pre drogy (EUDA).

29 Komisia prijala 16. októbra 2020 návrh rozhodnutia Rady o pozícii, ktorá sa má zaujať v mene Európskej únie na opätovne zvolanom šesťdesiatom treťom zasadnutí Komisie pre omamné látky v súvislosti so zaradením látok do zoznamov Jednotného dohovoru o omamných látkach z roku 1961 v znení protokolu z roku 1972 a Dohovoru o psychotropných látkach z roku 1971 [COM(2020) 659 final/2].

30 Horizontálna pracovná skupina Rady pre drogy preskúmala tento návrh, o ktorom Rada hlasovala písomným postupom 23. novembra 2020. Rada prijala rozhodnutie 2021/3 kvalifikovanou väčšinou v súlade s článkom 218 ods. 9 prvým pododsekom ZFEÚ. Pri tejto príležitosti Maďarsko hlasovalo proti uvedenému návrhu a Bulharská republika sa zdržala hlasovania. Toto rozhodnutie je určené všetkým členským štátom.

31 Podľa článkov 1 a 2 rozhodnutia 2021/3 malo dvanásť členských štátov, ktoré boli členmi Komisie pre omamné látky, konajúc spoločne v mene Únie a v jej záujme, vyjadriť na opätovne zvolanom šesťdesiatom treťom zasadnutí Komisie pre omamné látky pozíciu uvedenú v prílohe k tomuto rozhodnutiu. Body 1 až 6 prílohy k uvedenému rozhodnutiu zodpovedajú odporúčaniam WHO.

32 V Komisii pre omamné látky sa 2. decembra 2020 hlasovalo o odporúčaniach WHO. Odporúčania WHO 5.2 až 5.6 boli zamietnuté. Naopak, odporúčanie 5.1 WHO (ďalej len „odporúčanie 5.1“) bolo prijaté minimálnou požadovanou väčšinou (27 štátov za, 25 štátov proti a 1 štát sa zdržal hlasovania). Cieľom odporúčania bolo vyňať kanabis a kanabisovú živicu zo zoznamu IV dohovoru o omamných látkach, ktorý obsahuje zoznam najnebezpečnejších látok bez lekárskeho využitia. Odporúčanie 5.4 WHO (ďalej len „odporúčanie 5.4“) navrhovalo vypustiť výraz „výťažky a tinktúry“ zo zoznamu I dohovoru o omamných látkach.

33 Maďarsko hlasovalo proti odporúčaniam 5.1 a 5.4. Okrem toho v rámci Komisie pre omamné látky vyhlásilo, že prijatie odporúčaní WHO by zvýšilo už aj tak rastúce užívanie kanabisu a znamenalo by neoprávnený zásah do vnútroštátnych politík.

III. Konanie pred podaním žaloby

34 Komisia usúdila, že hlasovanie Maďarska a jeho stanovisko, ktoré zastávalo v Komisii pre omamné látky, predstavuje nesplnenie povinností vyplývajúcich tomuto členskému štátu z rozhodnutia 2021/3, ale aj z článku 3 ods. 2 ZFEÚ, a zo zásady lojálnej spolupráce, stanovenej v článku 4 ods. 3 ZEÚ, a preto zaslala 18. februára 2021 Maďarsku výzvu.

35 Maďarsko vo svojej odpovedi z 19. apríla 2021 pripomenulo, že už vyjadrilo výhrady k odporúčaniam WHO počas postupu prijímania rozhodnutia 2021/3, čo ho viedlo k hlasovaniu proti tomuto rozhodnutiu. Odporúčanie 5.1 by verejnosti vyslalo nesprávny signál, že sociálne a zdravotné riziká kanabisu sú preceňované, čo by mohlo mať negatívny vplyv na už aj tak rastúci trend jeho spotreby.

36 Pokiaľ ide o odporúčanie 5.4, znížilo by úroveň medzinárodných kontrol výťažkov a roztokov z kanabisu, ktoré neobsahujú tetrahydrokanabinol (ďalej len „THC“), napriek sociálnym rizikám a rizikám pre verejné zdravie spojeným s ich konzumáciou.

37 Nesúhlasom s týmto odporúčaním vyjadrilo Maďarsko zámer zachovať v nezmenenej podobe úroveň medzinárodnej kontroly výťažkov z kanabisu a roztokov neobsahujúcich THC. Podľa tohto členského štátu WHO a jej partnerské orgány neposkytli presvedčivé vedecké dôkazy o tom, že kanabis je pre zdravie menej škodlivý, než sa pôvodne predpokladalo. Tieto výťažky a roztoky neobsahujúce THC by mohli obsahovať iné látky s psychotropnými účinkami alebo by mohli byť použité ako prekurzory. Odporúčania WHO napokon nepodporujú lekárske využitie kanabisu. Ich cieľom je skôr výskum týkajúci sa takéhoto využitia, ale tieto odporúčania nie sú vhodné na dosiahnutie tohto cieľa.

38 Keďže Komisiu tvrdenia maďarskej vlády nepresvedčili, prijala 12. novembra 2021 odôvodnené stanovisko. Po prvé v ňom uviedla, že dôvody, pre ktoré sa Maďarsko neriadilo pozíciou Rady, nie sú relevantné vzhľadom na záväznú povahu rozhodnutia 2021/3. Po druhé Komisia tvrdila, že Maďarsko porušilo článok 3 ods. 2 ZFEÚ, keďže konanie tohto členského štátu sa týka oblasti, v ktorej má Únia výlučnú vonkajšiu právomoc. Po tretie Maďarsko údajne porušilo povinnosť lojálnej spolupráce zakotvenú v článku 4 ods. 3 ZEÚ, a to tým skôr, že neočakávaná povaha konania tohto členského štátu ešte viac oslabila postavenie Únie v rámci Komisie pre omamné látky. V tejto súvislosti Komisia vyjadrila obavy, že v budúcnosti za podobných okolností bude Maďarsko pravdepodobne konať rovnako.

39 Maďarsko odpovedalo na odôvodnené stanovisko 11. januára 2022, pričom trvalo na svojom stanovisku, ktoré považuje za opodstatnené z hľadiska zdravotnej, ako aj sociálnej politiky. S odkazom na vnútroštátny prieskum vyjadrilo svoje znepokojenie nad nárastom spotreby kanabisu a zdôraznilo svoj záväzok znížiť drogovú závislosť. Maďarsko tiež poukázalo na osobitnú povahu prejednávanej veci, pričom zdôraznilo relevantnosť a význam svojich vysvetlení týkajúcich sa hlasovania v Komisii pre omamné látky. Spochybnilo preto názor, že by za podobných okolností mohlo v budúcnosti konať podobným spôsobom.

IV. Konanie na Súdnom dvore

40 Keďže Komisiu tvrdenia Maďarska stále nepresvedčili, 15. februára 2023 sa rozhodla podať na Súdny dvor žalobu, ktorou sa domáhala určenia, že tento členský štát si nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Únie, a to tým, že porušil po prvé pozíciu Únie, stanovenú rozhodnutím 2021/3, po druhé výlučnú vonkajšiu právomoc Únie, ako je vymedzená v článku 3 ods. 2 ZFEÚ, a po tretie zásadu lojálnej spolupráce, uvedenú v článku 4 ods. 3 ZEÚ. Komisia tiež navrhuje, aby bola Maďarsku uložená povinnosť nahradiť trovy konania.

41 Maďarsko navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol žalobu ako neprípustnú, keďže nie je v súlade s článkom 258 ZFEÚ ani so zásadou lojálnej spolupráce, stanovenou v článku 4 ods. 3 ZEÚ,

– subsidiárne žalobu zamietol ako nedôvodnú a

– v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

V. O žalobe

A. O prípustnosti

1. Argumentácia účastníkov konania

42 Maďarsko namieta, že táto žaloba je neprípustná. Komisia totiž ani vo výzve, ani v odôvodnenom stanovisku nespresnila, ako malo Maďarsko postupovať, aby ukončilo vytýkané nesplnenie povinnosti. Okrem toho neexistuje žiadne opatrenie, ktoré by Maďarsku umožnilo splniť povinnosť, ktorú mu podľa Komisie ukladá právo Únie, keďže spôsob, akým hlasovalo, zjavne nemožno zmeniť. Z rozsudkov zo 7. apríla 2011, Komisia/Portugalsko (C-20/09, EU:C:2011:214, bod 41), a z 25. októbra 2001, Nemecko/Komisia (C-276/99, EU:C:2001:576, bod 24), pritom vyplýva, že účelom konania o nesplnení povinnosti je dosiahnuť zmenu konania žalovaného štátu.

43 Komisia nepreukázala ani existenciu skutočných a viditeľných účinkov konania Maďarska, ktoré by pretrvávali aj po skončení sporného rozhodovacieho procesu a spochybnili jednotu, ako aj konzistentnosť vonkajšej činnosti Únie.

44 Okrem toho tvrdenie Komisie založené na „pravdepodobnosti, že Maďarsko bude v budúcnosti konať podobne za podobných okolností“ je založené len na domnienke. Postup, ktorý členský štát uplatňuje v osobitnej situácii, je totiž úzko spojený s touto situáciou a s dotknutými záujmami. Stanovisko členského štátu pri medzinárodných rokovaniach preto nemožno určiť na základe spôsobu, akým konal v danom prípade v minulosti. Je však možné, že ak bude príslušný členský štát vyzvaný, aby sa opätovne vyjadril k určitej otázke, prijme rovnaké rozhodnutie, ak to bude potrebné na ochranu zásadného záujmu tohto členského štátu, ale v súvislosti so všetkými ostatnými zmenami sa bude plne riadiť pokynmi Únie.

45 Okrem toho, aj keby sa predpokladalo, že konanie Maďarska malo vplyv na jednotnosť a konzistentnosť vonkajšej činnosti Únie presahujúci rámec tohto sporu, Komisia nepreukázala, ako by to mohla napraviť žaloba o nesplnenie povinnosti, ktorú podala proti Maďarsku.

46 Napokon Maďarsko vyjadrilo svoj nesúhlas pred prijatím rozhodnutia 2021/3 a nemalo k dispozícii nijaký spôsob, ako toto rozhodnutie spochybniť, okrem toho, že sa odchýlilo od pozície vyjadrenej v prílohe rozhodnutia 2021/3 na opätovne zvolanom šesťdesiatom treťom zasadnutí Komisie pre omamné látky.

47 Komisia navrhuje zamietnuť námietku neprípustnosti vznesenú Maďarskom, pričom sa opiera najmä o rozsudok z 27. marca 2019, Komisia/Nemecko (C-620/16, EU:C:2019:256, body 45 až 52 a 57).

48 Komisia dodáva, že tvrdenie Maďarska, že z jeho správania pri hlasovaní v Komisii pre omamné látky nemožno vyvodiť žiadne závery o jeho budúcom postoji, považuje za veľmi znepokojujúce. Maďarsko tak pripúšťa, že v budúcnosti nemusí mať nevyhnutne v úmysle zosúladiť sa s pozíciou Únie stanovenou v rozhodnutiach Rady, ale že chce naopak formulovať svoje stanovisko od prípadu k prípadu. Maďarsko preto nemôže opodstatnene tvrdiť, že jeho konanie nebolo z hľadiska práva Únie odsúdeniahodné alebo že nemalo pre Úniu žiadne dôsledky.

2. Posúdenie Súdnym dvorom

49 Námietka neprípustnosti vznesená Maďarskom spočíva v podstate na štyroch tvrdeniach, ktoré treba preskúmať postupne.

50 Po prvé Maďarsko vytýka Komisii, že nespresnila, akým spôsobom by malo ukončiť nesplnenie povinnosti, ktoré sa mu vytýka.

51 Komisia však nemôže byť povinná uviesť v odôvodnenom stanovisku opatrenia, ktoré by umožnili odstrániť vytýkané nesplnenie povinnosti (rozsudky z 11. júla 1991, Komisia/Portugalsko, C-247/89, EU:C:1991:305, bod 22, a z 26. marca 2009, Komisia/Grécko, C-559/07, EU:C:2009:198, bod 23).

52 Predmetom žaloby podanej na základe článku 258 ZFEÚ je totiž určenie, že členský štát si nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Únie. Takéto určenie zaväzuje dotknutý členský štát na základe samotného znenia článku 260 ods. 1 ZFEÚ prijať opatrenia, aby vyhovel rozsudku Súdneho dvora. Súdny dvor preto rovnako ako Komisia nemôže nariadiť členskému štátu, na ktorý bola podaná žaloba o nesplnenie povinnosti, aby prijal konkrétne opatrenia (rozsudky zo 14. apríla 2005, Komisia/Nemecko, C-104/02, EU:C:2005:219, bod 49, a z 5. októbra 2006, Komisia/Nemecko, C-105/02, EU:C:2006:637, bod 44), takže v rámci konania vo veci samej Komisia nemôže navrhnúť, aby Súdny dvor vydal dotknutému štátu príkaz [pozri v tomto zmysle rozsudky z 2. októbra 2008, Komisia/Grécko, C-36/08, EU:C:2008:536, bod 9, a z 2. apríla 2020, Komisia/Poľsko, Maďarsko a Česká republika (Dočasný mechanizmus premiestnenia žiadateľov o medzinárodnú ochranu), C-715/17, C-718/17 a C-719/17, EU:C:2020:257, bod 56].

53 Na druhej strane v súvislosti so systémom opravných prostriedkov ustanoveným Zmluvami môže Komisia v rámci konania o nariadení predbežných opatrení na základe článku 279 ZFEÚ požiadať Súdny dvor o prijatie predbežných opatrení, ako je príkaz na ochranu záujmov chránených ustanoveniami práva Únie, ktorých porušenie sa uvádza (pozri v tomto zmysle uznesenia z 29. júna 1994, Komisia/Grécko, C-120/94 R, EU:C:1994:275, body 42 a 98, ako aj z 20. novembra 2017, Komisia/Poľsko, C-441/17 R, EU:C:2017:877, bod 96, a uznesenie podpredsedníčky Súdneho dvora zo 14. júla 2021, Komisia/Poľsko, C-204/21 R, EU:C:2021:593, bod 54).

54 Predmetná žaloba je preto prípustná, keďže Komisia sa v nej obmedzuje na to, že žiada Súdny dvor, aby konštatoval objektívne porušenie práva Únie, pokiaľ ide o Maďarsko [pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. marca 1983, Komisia/Belgicko, 301/81, EU:C:1983:51, bod 8, ako aj z 2. apríla 2020, Komisia/Poľsko, Maďarsko a Česká republika (Dočasný mechanizmus premiestnenia žiadateľov o medzinárodnú ochranu), C-715/17, C-718/17 a C-719/17, EU:C:2020:257, bod 52 a citovanú judikatúru].

55 Po druhé Maďarsko tvrdí, že už v žiadnom prípade nemôže ukončiť nesplnenie povinnosti, ktoré je predmetom žaloby, a že Komisia nepreukázala existenciu skutočných a viditeľných účinkov konania Maďarska, ktoré pretrvávajú aj po dotknutom rozhodovacom procese. Tento členský štát okrem toho uvádza, že konanie, ktoré sa mu vytýka, nemalo vplyv na jednotu a konzistentnosť vonkajšej činnosti Únie.

56 Členský štát, ktorý svojím konaním ohrozuje dosiahnutie cieľa rozhodnutia prijatého na základe článku 218 ods. 9 ZFEÚ, sa pritom nemôže vyhnúť konaniu o nesplnení povinnosti z dôvodu, že toto nesplnenie už vyčerpalo svoje účinky. V opačnom prípade by Komisii bolo znemožnené

v rámci právomocí, ktoré jej vyplývajú z článku 258 ZFEÚ, podať žalobu proti dotknutému členskému štátu na Súdny dvor, aby sa konštatovalo takéto nesplnenie povinnosti, a teda v plnej miere splniť jej úlohu strážkyne Zmlúv, ktorú jej zveruje článok 17 ZEÚ. Okolnosť, že už nie je možné napraviť údajné poškodenie dobrej povesti a dôveryhodnosti Únie, v každom prípade nemôže spôsobiť neprípustnosť tejto žaloby. Nemožno totiž pripustiť, aby sa členský štát mohol odvolávať na *fait accompli* (dokonaný skutok), ktorého je sám autorom, aby sa vyhol konaniu o nesplnení povinnosti pred Súdnym dvorom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2019, Komisia/Nemecko, C-620/16, EU:C:2019:256, body 48, 49 a 57).

57 Okrem toho uznať neprípustnosť žaloby o nesplnenie povinnosti proti členskému štátu z dôvodu porušenia rozhodnutia prijatého na základe článku 218 ods. 9 ZFEÚ by mohlo poškodiť tak záväznosť rozhodnutí podľa článku 288 štvrtého odseku ZFEÚ, ako aj, zo všeobecného hľadiska, rešpektovanie hodnôt, na ktorých je Únia v súlade s článkom 2 ZEÚ založená, a patrí medzi ne najmä právny štát. Členský štát by sa totiž prípadne po tom, ako sa zúčastnil na porade a hlasovaní v rámci Rady týkajúcom sa rozhodnutia, ktorým sa stanovuje pozícia Únie, mohol od tohto rozhodnutia po jeho prijatí dištancovať, pričom by mal istotu, že Komisia sa nebude môcť proti takémuto nesplneniu povinnosti obrátiť na Súdny dvor so žalobou na základe článku 258 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2019, Komisia/Nemecko, C-620/16, EU:C:2019:256, body 50 a 51).

58 Ďalej nemožno vychádzať z toho, že všetky účinky sporného konania Maďarska na zasadnutí Komisie pre omamné látky sa skončili na konci tohto zasadnutia. Prejavujú sa totiž na úrovni jednoty a konzistentnosti vonkajšej činnosti Únie v rámci tohto medzinárodného orgánu. Tieto účinky teda idú nad rámec konkrétneho dotknutého rozhodovacieho procesu, zatiaľ čo cieľom rozhodnutia prijatého na základe článku 218 ods. 9 ZFEÚ je práve tieto záujmy zabezpečiť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2019, Komisia/Nemecko, C-620/16, EU:C:2019:256, body 46, 47 a 52, ako aj citovanú judikatúru).

59 Po tretie Maďarsko tvrdí, že Komisia nepreukázala ani riziko opakovania takéhoto nesplnenia povinnosti.

60 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že riziko opakovania nesplnenia povinnosti nie je podmienkou prípustnosti žaloby o nesplnenie povinnosti.

61 Po štvrté Maďarsko pripomína, že vyjadrilo svoj nesúhlas pred prijatím rozhodnutia 2021/3. V tejto súvislosti tvrdí, že namietať proti nemu mohlo len vyjadrením svojho vlastného stanoviska na opätovne zvolanom šesťdesiatom treťom zasadnutí Komisie pre omamné látky, ktoré sa líšilo od stanoviska prijatého v tomto rozhodnutí.

62 Takéto tvrdenie však patrí do meritórneho preskúmania tejto žaloby, a preto nemôže byť prekážkou jej prípustnosti.

63 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy musí byť žaloba podaná Komisiou vyhlásená za prípustnú.

B. O veci samej

64 Na podporu svojej žaloby Komisia uvádza tri výhrady, z ktorých prvá je založená na porušení pozície Únie, stanovenej rozhodnutím 2021/3, druhá na porušení výlučnej vonkajšej právomoci Únie, zakotvenej v článku 3 ods. 2 ZFEÚ, a tretia na porušení zásady lojálnej spolupráce, vyjadrenej v článku 4 ods. 3 ZEÚ.

65 Súdny dvor považuje za vhodné najprv preskúmať druhú výhradu Komisie.

1. O druhej výhrade založenej na porušení článku 3 ods. 2 ZFEÚ

a) Argumentácia účastníkov konania

66 Komisia vo svojej žalobe tvrdí, že Maďarsko tým, že nerešpektovalo rozhodnutie 2021/3, porušilo výlučnú vonkajšiu právomoc Únie, ako je stanovená v článku 3 ods. 2 ZFEÚ. Zmeny zoznamov pripojených k dvom predmetným dohovorom majú totiž priamy vplyv na pôsobnosť právnej úpravy Únie v oblasti kontroly drog. Je irelevantné, či sa tieto zmeny týkajú látok, ktoré už podliehajú kontrole v celej Únii, alebo či ide o ich prvú klasifikáciu.

67 Keďže Únia nie je zmluvnou stranou týchto dvoch dohovorov, členské štáty sú povinné reprezentovať jej pozíciu v medzinárodných orgánoch zriadených na účely plnohodnotného uplatňovania uvedených dohovorov v súlade s pozíciou stanovenou Radou v rozhodnutí prijatom podľa článku 218 ods. 9 ZFEÚ, akým je rozhodnutie 2021/3.

68 Maďarsko vo svojom vyjadrení k žalobe nesúhlasí s výkladom Komisie, podľa ktorého zmena zoznamov pripojených k dvom predmetným dohovorom patrí do výlučnej právomoci Únie. Tvrdí totiž, že z článku 1 bodu 1 písm. a) rámcového rozhodnutia 2004/757 vyplýva, že vyňatie látky zo zoznamu IV týchto dvoch dohovorov nemá vplyv na pôsobnosť tohto rámcového rozhodnutia, ak je dotknutá látka stále uvedená v inom zozname pripojenom k uvedeným dohovorom.

69 Zmena zoznamov pripojených k týmto dohovorom v súlade s odporúčaniami 5.1 a 5.4 preto nemá vplyv na pravidlá Únie ani na ich rozsah pôsobnosti. Ani jedno z týchto dvoch odporúčaní nemení pojem „droga“ v zmysle článku 1 bodu 1 uvedeného rámcového rozhodnutia.

70 Konkrétne odporúčanie 5.4 neviedlo k žiadnej podstatnej zmene, keďže navrhované vypustenie výrazu „výťažky a tinktúry“ sa týka látok, ktoré nespadajú pod pojem „droga“ v zmysle rámcového rozhodnutia 2004/757. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 19. novembra 2020, B S a C A [Uvádzanie kanabidiolu (CBD) na trh] (C-663/18, EU:C:2020:938, bod 75), rozhodol, že vzhľadom na to, že kanabidiol (CBD) neobsahuje psychoaktívnu zložku, bolo by v rozpore s cieľom a všeobecným duchom dohovoru o omamných látkach zahrnúť ho do definície „omamných látok“ ako výťažok z kanabisu.

71 Okrem toho z odôvodnení 11 a 22 rozhodnutia 2021/3 vyplýva, že pre normotvorcu Únie bolo jasné, že odporúčanie 5.4 nebude mať vplyv na kontrolné alebo oznamovacie povinnosti členských štátov.

72 Odôvodnenia 5 a 7 tohto rozhodnutia potvrdzujú, že do právomoci Únie patrí medzinárodný zápis niektorých látok do zoznamov pripojených k dvom dotknutým dohovorom a rozhodnutia týkajúce sa tohto zápisu, čo odkazuje na prípad, keď sa nová látka objaví medzi položkami na

jednom z týchto zoznamov. Zmena spočívajúca v zápise látky, ako je kanabis, ktorý už bol pod kontrolou, do uvedených zoznamov preto nevedie k zmene pôsobnosti rámcového rozhodnutia 2004/757.

73 Skutočnosť, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že zmena dvoch dotknutých dohovorov zmenila pôsobnosť pravidiel Únie, ovplyvňuje zákonnosť rozhodnutia 2021/3 a zbavuje jej druhú výhradu relevantnosti.

74 Komisia vo svojej replike spresňuje, že Rada môže prijať rozhodnutie založené na článku 218 ods. 9 ZFEÚ tak v rámci výlučnej právomoci Únie, ako aj v rámci delenej právomoci. Tvrdenie založené na neexistencii výlučnej právomoci Únie na prijatie rozhodnutia 2021/3 je preto neúčinné.

75 Subsidiárne Komisia dodáva, že na stanovenie výlučnej vonkajšej právomoci Únie podľa článku 3 ods. 2 ZFEÚ nie je potrebné mať istotu, že medzinárodný záväzok prijatý členskými štátmi ovplyvní alebo zmení spoločné pravidlá, ale stačí, ak existuje riziko takéhoto ovplyvnenia alebo zmeny. Podobne by medzinárodné záväzky mohli ovplyvniť alebo zmeniť rozsah pôsobnosti pravidiel Únie, najmä ak sa týkajú oblasti, ktorá je už z veľkej časti upravená takýmito pravidlami, ako to uviedol Súdny dvor najmä v stanovisku 2/91 (Dohovor MOP č. 170) z 19. marca 1993 (EU:C:1993:106, body 25 a 26).

76 Podľa rozsudku zo 4. septembra 2014, Komisia/Rada (C-114/12, EU:C:2014:2151, bod 74), by existencia výlučnej právomoci Únie mala vychádzať z komplexnej a konkrétnej analýzy vzťahu medzi navrhovanou medzinárodnou dohodou a platným právom Únie.

77 V prejednávanej veci sa v súlade s článkom 1 bodom 1 rámcového rozhodnutia 2004/757 vecná pôsobnosť tohto rámcového rozhodnutia vzťahuje najmä na látky, ktoré toto rozhodnutie označuje ako „drogy“ a na ktoré sa vzťahujú oba predmetné dohovory.

78 Okrem toho podľa Komisie Maďarsko nesprávne tvrdí, že do výlučnej právomoci Únie patrí len zaradenie určitých látok do zoznamov pripojených k dvom predmetným dohovorom a súvisiace rozhodnutia. Z odôvodnení 5, 7 a 32 rozhodnutia 2021/3 pritom vyplýva opačný záver.

79 Pokiaľ ide konkrétne o odporúčanie 5.1, Komisia poukazuje na to, že podľa článku 3 ods. 5 dohovoru o omamných látkach môže byť omamná látka uvedená v zozname I tohto dohovoru zaradená do zoznamu IV uvedeného dohovoru, ak sa môže do značnej miery zneužiť alebo môže mať škodlivé účinky a toto nebezpečenstvo nie je vyvážené významnými liečivými prednosťami, ktoré nemajú iné látky ako tie, ktoré sú uvedené v tomto zozname IV. Z odôvodnení 9 a 12 rozhodnutia 2021/3 pritom vyplýva, že v súčasnosti je vedecky preukázané, že kanabis a kanabisová živica nemajú podobné škodlivé účinky ako iné látky uvedené v predmetnom zozname IV, ako je napríklad heroín. Preto sa odporúčalo vyradiť ich zo zoznamu IV a zároveň ich ponechať v tabuľke I uvedeného dohovoru.

80 Vypustenie kanabisu a kanabisovej živice zo zoznamu IV dohovoru o omamných látkach by pritom ovplyvnilo a zmenilo pravidlá rámcového rozhodnutia 2004/757 v oblasti sankcií, keďže tieto látky by už nemohli byť považované za drogy, ktoré najviac poškodzujú zdravie a vzťahujú sa na ne tresty uvedené v článku 4 ods. 2 písm. b) tohto rámcového rozhodnutia, a nie menej prísne tresty uvedené v článku 4 ods. 1 uvedeného rámcového rozhodnutia.

81 Pokiaľ ide o odporúčanie 5.4, Komisia poukazuje na to, že CBD je len jedným z rastlinných výťažkov, takže z rozsudku z 19. novembra 2020, B S a C A [Uvádzanie kanabidiolu (CBD) na trh] (C-663/18, EU:C:2020:938), nemožno vyvodiť nijaký záver, pokiaľ ide o iné výťažky a tinktúry alebo ich obsah THC. Tieto látky by sa mali posudzovať a klasifikovať od prípadu k prípadu. Navyše Maďarsko vo svojej odpovedi na výzvu Komisie správne zdôraznilo, že výťažky a tinktúry môžu obsahovať aj iné psychotropné látky ako THC, a preto spadajú do pôsobnosti dvoch dotknutých dohovorov napriek ich vypusteniu zo zoznamu I týchto dohovorov.

82 Okrem toho odôvodnenie 21 rozhodnutia 2021/3 uvádza, že pojem „prípravok“ uvedený v dohovore o omamných látkach sa môže vzťahovať na všetky výrobky obsahujúce výťažky a tinktúry z kanabisu. Preto by odstránenie týchto látok zo zoznamu I tohto dohovoru nezmenilo úroveň ich medzinárodnej kontroly, pretože na akúkoľvek pevnú alebo tekutú zmes obsahujúcu kanabis alebo kanabisovú živicu, a teda na akýkoľvek prípravok na báze kanabisu, sa uvedený dohovor vzťahuje.

83 Maďarsko vo svojej duplike poukazuje na to, že si treba položiť otázku, či zmena zoznamov pripojených k obom dotknutým dohovorom v súlade s odporúčaniami WHO skutočne patrí do výlučnej vonkajšej právomoci Únie, a teda či je rozhodnutie 2021/3 zákonné.

84 Toto rozhodnutie sa z hľadiska svojho právneho základu vzťahuje na článok 83 ods. 1 ZFEÚ v spojení s článkom 218 ods. 9 ZFEÚ. Článok 83 ods. 1 ZFEÚ vykladaný s prihliadnutím na druhé uvedené ustanovenie nepriznáva Únii právomoc uzavrieť medzinárodnú dohodu. Z odôvodnenia 5 uvedeného rozhodnutia, ale aj z jeho odôvodnenia 32 jasne vyplýva, že prvkom, ktorý má byť základom výlučnej vonkajšej právomoci Únie, je skutočnosť, že zmena zoznamov oboch predmetných dohovorov má priamy vplyv na pôsobnosť práva Únie v oblasti kontroly drog.

85 Táto podmienka stanovená v článku 3 ods. 2 ZFEÚ však nie je splnená.

86 V prvom rade Maďarsko uvádza, že odôvodnenie, ktoré v tejto súvislosti uviedla Komisia vo svojej replike, ako je zhrnuté v bodoch 75 až 82 tohto rozsudku, nebolo uvedené v jej žalobe. Predstavuje teda nové tvrdenie, ktoré by ako také malo byť vyhlásené za neprípustné.

87 Okrem toho Komisia nespochybňovala, že definícia pojmu „droga“ v rámcovom rozhodnutí 2004/757 zostáva po zmene zoznamov pripojených k dvom dotknutým dohovorom nezmenená. Naopak teraz Komisia tvrdí, že akákoľvek zmena týchto zoznamov má význam pre ostatné ustanovenia tohto rámcového rozhodnutia. Komisia tak viackrát cituje článok 4 uvedeného rámcového rozhodnutia, hoci sa naň doteraz neodvolávala.

88 Maďarsko rovnako spochybňuje výklad Komisie, podľa ktorého odstránenie výťažkov a tinktúr z kanabisu zo zoznamu I dohovoru o omamných látkach neznamená, že tieto látky nespadajú do pôsobnosti tohto dohovoru.

89 Napokon podľa Maďarska Súdny dvor nemusí skúmať, či vonkajšia právomoc Únie môže byť odôvodnená skutočnosťou, že zmena zoznamov pripojených k dvom dotknutým dohovorom môže zmeniť uplatňovanie spoločných pravidiel Únie. Keď totiž tak ustanovenia Únie, ktorých uplatňovanie údajne ovplyvňuje medzinárodná dohoda, ako aj samotná medzinárodná dohoda obsahujú minimálne ustanovenia, nemožno tvrdiť, že medzinárodné pravidlá bránia plnému uplatňovaniu práva Únie, ako to vyplýva zo stanoviska 2/91 (dohovor MOP č. 170) z 19. marca 1993 (EU:C:1993:106, bod 18).

90 Tak názov rámcového rozhodnutia 2004/757, ktorý uvádza „stanovenie minimálnych ustanovení“, ako aj jeho odôvodnenie 3, jasne ukazujú, že cieľom tohto právneho aktu je prijatie takýchto ustanovení.

91 Únia preto v žiadnom prípade nemôže mať výlučnú vonkajšiu právomoc, pokiaľ ide o zmenu zoznamov priložených k obom dotknutým dohovorom.

b) Posúdenie Súdnym dvorom

92 Na úvod treba zamietnuť námietku neprípustnosti vznesenú Maďarskom proti niektorým tvrdeniam Komisie, ktoré poukazujú na existenciu výlučnej právomoci Únie, pokiaľ ide o stanovenie pozície, ktorá sa má zaujať v mene Únie pri rokovaniach v rámci medzinárodného orgánu. Komisia totiž nemusela vo svojej žalobe preukázať existenciu výlučnej právomoci Únie, pretože jej argumentácia vychádzala z predpokladu, že rozhodnutie 2021/3 je platné a potvrdzuje existenciu tejto výlučnej právomoci. Komisia tak vo svojej replike len spresnila, že podľa jej názoru je v prejednávanej veci uplatniteľný tretí prípad stanovený v článku 3 ods. 2 ZFEÚ.

93 Vecne sa stanoviská účastníkov konania líšia v chápaní pojmu „zmena“ pôsobnosti práva Únie v oblasti kontroly drog. Maďarsko navrhuje uvažovať všeobecne a tvrdí, že pokiaľ sa pôsobnosť rámcového rozhodnutia 2004/757 nezmení, nemôže dôjsť k zmene pravidiel práva Únie. Komisia sa naopak domnieva, že pôsobnosť práva Únie je ovplyvnená, ak sa zmení klasifikácia látky. Takáto zmena by totiž mala vplyv na vnímanie nebezpečnosti omamnej látky a v dôsledku toho na určenie uplatniteľných trestných sankcií.

94 Na úvod treba uviesť, že znenie článku 218 ods. 9 ZFEÚ nijako nerozlišuje podľa povahy vonkajšej právomoci Únie [pozri analogicky rozsudky z 5. decembra 2017, Nemecko/Rada, C-600/14, EU:C:2017:935, bod 49, a z 2. septembra 2021, Komisia/Rada (Dohoda s Arménskom), C-180/20, EU:C:2021:658, bod 27]. Je teda irelevantné, či má Únia výlučnú alebo delenú právomoc na účely prijatia rozhodnutia na základe tohto ustanovenia. V oboch prípadoch môže Rada na návrh Komisie prijať rozhodnutie, „ktorým sa určujú pozície, ktoré sa majú prijať v mene Únie v rámci orgánu zriadeného dohodou, keď je tento orgán vyzvaný prijať akty s právnymi účinkami s výnimkou aktov dopĺňajúcich alebo meniacich inštitucionálny rámec danej dohody“.

95 Treba pripomenúť, že v súlade s tretím prípadom stanoveným v článku 3 ods. 2 ZFEÚ má Únia výlučnú právomoc uzavrieť medzinárodnú dohodu, pokiaľ môžu byť jej uzavretím dotknuté spoločné pravidlá alebo pozmenený rozsah ich pôsobnosti.

96 Toto ustanovenie sa uplatňuje aj vtedy, keď je orgán zriadený na základe takejto medzinárodnej dohody vyzvaný prijať vykonávacie opatrenia k tejto dohode [rozsudok z 20. novembra 2018, Komisia/Rada (Antarktická CHMO), C-626/15 a C-659/16, EU:C:2018:925, bod 112]. Okrem toho skutočnosť, že Únia nie je členom medzinárodného orgánu, nebráni tomu, aby jej vonkajšia právomoc mohla byť vykonávaná najmä prostredníctvom členských štátov konajúcich spoločne v záujme Únie [pozri v tomto zmysle stanovisko 2/91 (Dohovor MOP č. 170) z 19. marca 1993, EU:C:1993:106, bod 5, a rozsudok z 12. februára 2009, Komisia/Grécko, C-45/07, EU:C:2009:81, bod 31].

97 Existuje pritom riziko, že medzinárodné záväzky sa dotknú spoločných pravidiel Únie alebo pozmenia rozsah ich pôsobnosti, pričom toto riziko odôvodňuje výlučnú vonkajšiu právomoc Únie, pokiaľ tieto záväzky patria do oblasti pôsobnosti uvedených pravidiel (pozri v tomto zmysle rozsudky z 31. marca 1971, Komisia/Rada, 22/70, EU:C:1971:32, bod 30, a zo 4. septembra 2014,

Komisia/Rada, C-114/12, EU:C:2014:2151, bod 68). Nie je ale nevyhnutné, aby existovala úplná zhoda medzi oblasťou upravenou medzinárodnou dohodou a právnou úpravou Únie [stanovisko 1/03 (nový Lugánsky dohovor) zo 7. februára 2006, EU:C:2006:81, bod 126]. Pôsobnosť pravidiel Únie môže byť konkrétne dotknutá, či pozmenená medzinárodnými záväzkami najmä vtedy, ak tieto záväzky spadajú do oblasti, ktorú takéto pravidlá už vo veľkej miere pokrývajú [rozsudok z 20. novembra 2018, Komisia/Rada (Antarktická CHMO), C-626/15 a C-659/16, EU:C:2018:925, bod 113, ako aj citovaná judikatúra].

98 Existenciu rizika dotknutosti pravidiel možno v zmysle článku 3 ods. 2 ZFEÚ konštatovať, keď bez toho, aby to bolo nevyhnutne v rozpore so spoločnými pravidlami Únie, predmetné medzinárodné záväzky môžu mať vplyv na zmysel, rozsah a účinnosť týchto pravidiel [pozri v tomto zmysle stanovisko 1/13 (Pristúpenie tretích štátov k Haagskemu dohovoru) zo 14. októbra 2014, EU:C:2014:2303, bod 85; stanovisko 2/15 (Dohoda o voľnom obchode so Singapurom) zo 16. mája 2017, EU:C:2017:376, a rozsudok z 20. novembra 2018, Komisia/Rada (Antarktická CHMO), C-626/15 a C-659/16, EU:C:2018:925, bod 114].

99 V prejednávanej veci z článku 1 bodu 1 písm. a) a b) rámcového rozhodnutia 2004/757 vyplýva, že pojem „droga“ je definovaný najmä odkazom na oba dotknuté dohovory. Ako uviedla generálna advokátka v bode 59 svojich návrhov, inštitúcie Únie prostredníctvom tohto odkazu dali najavo svoje rozhodnutie zabezpečiť, aby boli opatrenia Únie v súlade s medzinárodnými politikami v oblasti kontroly drog, a teda aj s týmito dohovormi.

100 Ako sa totiž uvádza v odôvodneniach 5 a 32 rozhodnutia 2021/3, akákoľvek zmena v zoznamoch týchto dvoch dohovorov sa priamo začleňuje do spoločných pravidiel Únie, takže takáto zmena sa priamo dotkne obsahu rámcového rozhodnutia 2004/757.

101 V tejto súvislosti, pokiaľ ide v prvom rade o odporúčanie 5.1, jeho cieľom bolo zmeniť klasifikáciu kanabisu a látok príbuzných kanabisu odstránením týchto látok zo zoznamu IV pripojeného k dohovoru o omamných látkach, ktorý uvádza najškodlivejšie omamné látky, ktoré sú „bez akéhokoľvek známeho významu pre liečbu ľudí“, ako je vysvetlené vo vysvetlivkách k Jednotnému dohovoru o omamných látkach z roku 1961 (OSN, 1975), pokiaľ ide o článok 3 ods. 3 body i) a ii) dohovoru o omamných látkach (bod 7).

102 Hoci z článku 4 rámcového rozhodnutia 2004/757 vyplýva, že členské štáty musia v zásade ukladať za trestné činy uvedené v článku 2 tohto rámcového rozhodnutia tresty s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej jeden až tri roky odňatia slobody, článok 4 ods. 2 písm. b) tohto rámcového rozhodnutia spresňuje, že členské štáty musia prijať opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa za trestné činy uvedené v článku 2 bode 1 písm. a) až c) tohto rámcového rozhodnutia ukladali tresty s hornou hranicou trestnej sadzby päť až desať rokov odňatia slobody, ak sa tieto trestné činy týkajú drog, ktoré najvážnejšie poškodzujú zdravie alebo viedli k závažnému poškodeniu zdravia viacerých osôb.

103 Komisia teda správne tvrdí, že vzhľadom na definíciu pojmu „droga“ v rámcovom rozhodnutí 2004/757 najmä odkazom na dohovor o omamných látkach mohlo odstránenie zápisu kanabisu a látok príbuzných kanabisu zo zoznamu IV tohto dohovoru viesť k neuplatneniu sankcií stanovených v článku 4 ods. 2 písm. b) tohto rámcového rozhodnutia.

104 Z toho vyplýva, že odporúčanie 5.1 mohlo mať vplyv na zmysel a pôsobnosť pravidiel Únie, čo stačí na konštatovanie, že zaujatie pozície k prijatiu tohto odporúčania patrí do výlučnej právomoci Únie na základe tretieho prípadu uvedeného v článku 3 ods. 2 ZFEÚ.

105 Pokiaľ ide v druhom rade o odporúčanie 5.4, jeho cieľom bolo vypustiť zo zoznamu I tejto dohody pojem „výťažky a tinktúry“. V podstate išlo o to, aby sa výťažky a tinktúry z kanabisu bez psychoaktívnych vlastností už neklasifikovali ako omamné látky a aby sa tak povolilo ich uvádzanie na trh, pričom by sa zachovala ostražitosť voči výťažkom a tinktúram z kanabisu, ktoré takéto vlastnosti majú. Toto odporúčanie tak malo za následok vylúčenie uvedených „výťažkov a tinktúr“ z pôsobnosti rámcového rozhodnutia 2004/757 vzhľadom na odkaz v článku 1 bode 1 tohto rámcového rozhodnutia na oba dotknuté dohovory.

106 Ako pritom v podstate uviedla generálna advokátka v bode 63 svojich návrhov, takéto vylúčenie by malo najmä za následok neuplatniteľnosť požiadaviek stanovených v článku 4 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia v oblasti trestných sankcií, ktoré majú členské štáty uložiť za trestné činy uvedené v článku 2 tohto rámcového rozhodnutia.

107 Z toho vyplýva, že aj odporúčanie 5.4 mohlo mať vplyv na zmysel a pôsobnosť pravidiel Únie, čo stačí na konštatovanie, že zaujatie pozície k prijatiu tohto odporúčania patrí do výlučnej právomoci Únie na základe tretieho prípadu uvedeného v článku 3 ods. 2 ZFEÚ.

108 Keďže teda situácia nie je porovnateľná so situáciou konštatovanou v bodoch 18 a 21 stanoviska 2/91 (Dohovor MOP č. 170) z 19. marca 1993 (EU:C:1993:106), Maďarsko nemôže na základe zistení Súdneho dvora uvedených v tomto stanovisku namietať proti výkladu, podľa ktorého má Únia výlučnú vonkajšiu právomoc prijať rozhodnutie 2021/3.

109 Na rozdiel od tvrdenia Maďarska teda Únia mala výlučnú právomoc viesť rokovania o odporúčaniach 5.1 a 5.4 v rámci Komisie pre omamné látky a zaujať pozíciu v prospech ich prijatia v rámci tejto Komisie. Rada teda oprávnene prijala rozhodnutie 2021/3 s cieľom vyjadriť pozíciu, ktorá sa mala v mene Únie zaujať pri rokovaniach v rámci Komisie pre omamné látky. Maďarsko teda tým, že nerešpektovalo toto rozhodnutie, porušilo výlučnú právomoc Únie.

110 Je preto potrebné vyhovieť druhej výhrade Komisie týkajúcej sa porušenia článku 3 ods. 2 ZFEÚ zo strany Maďarska.

2. O prvej výhrade založenej na porušení článkov 1 a 2 rozhodnutia 2021/3, ako aj článku 288 štvrtého odseku ZFEÚ

111 Keďže Maďarsko vznieslo námietku nezákonnosti rozhodnutia 2021/3 vo svojom vyjadrení k žalobe, je potrebné sa najprv zamerať na ňu.

a) O námietke nezákonnosti rozhodnutia 2021/3

1) Argumentácia účastníkov konania

112 Maďarsko poukazuje na nezákonnosť rozhodnutia 2021/3. Vzhľadom na krátky čas, ktorý uplynul medzi prijatím tohto rozhodnutia a šesťdesiatym tretím zasadnutím Komisie pre omamné látky, ktoré sa konalo ešte pred uplynutím lehoty stanovenej v článku 263 šiestom odseku ZFEÚ na podanie žaloby o neplatnosť, Maďarsko nemohlo účinne napadnúť uvedené rozhodnutie. Nielenže v takom krátkom čase nemohlo pripraviť žalobu o neplatnosť, ale Súdny dvor by ju ani nemohol meritórne preskúmať a zabezpečiť tak účinnú súdnu ochranu tohto štátu. Ani podanie žaloby o neplatnosť spolu s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia by nevyhnutne nepostačovalo na vylúčenie nežiaduceho účinku rozhodnutia 2021/3.

113 Okrem toho Maďarsko tvrdí, že skutočnosť, že nepodalo žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu 2021/3, mu nemôže brániť v tom, aby v rámci tejto žaloby o nesplnenie povinnosti poukazovalo na jeho nezákonnosť podľa článku 277 ZFEÚ. Platí to tým viac, že podanie žaloby o neplatnosť tohto rozhodnutia po hlasovaní v Komisii pre omamné látky by neumožnilo Maďarsku presadiť svoj názor ani vyhnúť sa začatiu konania o nesplnení povinnosti.

114 Okrem toho nemožno hovoriť o obchádzaní procesných lehôt stanovených v článku 263 ZFEÚ, ak problémy, ktoré predstavuje akt Únie, nemožno pri jeho prijímaní identifikovať a možno ich odhaliť až v štádiu jeho vykonania.

115 Keďže Komisia nepredložila dôkaz o účinnosti žaloby o neplatnosť smerujúcej proti rozhodnutiu 2021/3, nemôže namietať proti uplatniteľnosti článku 277 ZFEÚ, ktorý dopĺňa článok 263 ZFEÚ, inak by bolo Maďarsko zbavené svojho práva na účinnú súdnu ochranu, ako je zaručené v článku 47 Charty základných práv Európskej únie.

116 Okrem toho nikoho nemožno žalovať z dôvodu protiprávneho aktu. Keďže hlasovanie v Komisii pre omamné látky ukončilo poškodenie záujmov Maďarska spôsobené týmto rozhodnutím, záujmy tohto členského štátu viac nepoškodzuje toto rozhodnutie, ale konanie o nesplnení povinnosti začaté z dôvodu jeho porušenia.

117 V každom prípade sa Maďarsko domnieva, že v odpovedi na druhú výhradu Komisie preukázalo, že rozhodnutie 2021/3 je ničotným aktom, ktorý by mal Súdny dvor preskúmať *ex offo*.

118 Komisia tvrdí, pričom sa opiera o rozsudok zo 6. marca 1979, Simmenthal/Komisia (92/78, EU:C:1979:53, bod 39), že námietka nezákonnosti rozhodnutia 2021/3 je zjavne neprípustná, keďže Maďarsko bolo nepochybne oprávnené napadnúť toto rozhodnutie žalobou o neplatnosť.

2) Posúdenie Súdnym dvorom

119 Treba pripomenúť, že systém žalôb zavedený Zmluvou o FEÚ rozlišuje medzi žalobami podľa článkov 258 a 259 ZFEÚ, ktoré smerujú k určeniu, že členský štát si nesplnil svoje povinnosti, a žalobami podľa článkov 263 a 265 ZFEÚ, ktoré smerujú k preskúmaniu zákonnosti aktov prijatých inštitúciami Únie alebo opomenutí týchto inštitúcií konať. Tieto procesné prostriedky sledujú rozličné ciele a uplatňujú sa rozličnými spôsobmi (rozsudky z 30. júna 1988, Komisia/Grécko, 226/87, EU:C:1988:354, bod 14; z 27. októbra 1992, Komisia/Nemecko, C-74/91, EU:C:1992:409, bod 10, ako aj z 27. marca 2019, Komisia/Nemecko, C-620/16, EU:C:2019:256, bod 89).

120 Súdny dvor z toho vyvodil, že ak neexistuje ustanovenie Zmluvy, ktoré by to výslovne dovoľovalo, členský štát nie je oprávnený odvolávať sa na nezákonnosť rozhodnutia alebo smernice, ktorých je adresátom, ako prostriedku obrany proti žalobe o nesplnenie povinnosti založenej na nevykonaní tohto rozhodnutia alebo tejto smernice, pričom inak by to mohlo byť len v prípade, ak by bol predmetný akt poznačený zvlášť závažnými a zjavnými vadami v takej miere, že by ho bolo možné označiť za ničotný akt (pozri rozsudky z 30. júna 1988, Komisia/Grécko, 226/87, EU:C:1988:354, bod 16; z 27. októbra 1992, Komisia/Nemecko, C-74/91, EU:C:1992:409, bod 11, ako aj z 27. marca 2019, Komisia/Nemecko, C-620/16, EU:C:2019:256, bod 89).

121 Súdny dvor tiež konštatoval, že členský štát ako člen Rady, ktorá je autorom rozhodnutia stanovujúceho pozíciu, ktorá sa má v mene Únie zaujať pri rokovaní v rámci medzinárodného orgánu, nevyhnutne poznal toto rozhodnutie, aj keď nebol formálne jeho adresátom, a bol v plnej

miere schopný podať žalobu o neplatnosť tohto rozhodnutia v lehote dvoch mesiacov, stanovenej v článku 263 šiestom odseku ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2019, Komisia/Nemecko, C-620/16, EU:C:2019:256, bod 90).

122 Okrem toho, ako bolo uvedené v bode 119 tohto rozsudku, žaloba o nesplnenie povinnosti má osobitný cieľ spočívajúci výlučne v tom, aby Súdny dvor určil, že členský štát porušil svoje povinnosti. Takúto žalobu teda štát, na ktorý bola podaná, nemôže využiť, aby zmiernil svoju nečinnosť, a to, že priamo prostredníctvom žaloby o neplatnosť nenapadol akt, ktorého nerešpektovanie mu Komisia vytýka.

123 Keďže sa žaloba o nesplnenie povinnosti vôbec netýka uplatniteľnosti aktu inštitúcie, orgánu, úradu alebo agentúry Únie a námietka nezákonnosti má v súlade s článkom 277 ZFEÚ za cieľ práve dosiahnuť neuplatniteľnosť takéhoto aktu, členský štát nemôže v rámci takejto žaloby vzniesť námietku nezákonnosti tohto aktu Únie, nech už ide o akýkoľvek akt, pokiaľ nie je poznačený osobitne závažnými a zjavnými vadami, ktoré spôsobujú, že môže byť kvalifikovaný ako ničotný, ako bolo uvedené v bode 120 tohto rozsudku.

124 Členský štát, ktorý chce využiť prípadnú žalobu o nesplnenie povinnosti na účely spochybnenia zákonnosti aktu sekundárneho práva, ktorého nedodržanie odôvodnilo podanie tejto žaloby, totiž porušuje prezumpciu platnosti, ktorá sa vzťahuje na každý akt sekundárneho práva. Z tejto prezumpcie pre všetky subjekty práva Únie vyplýva povinnosť uznať plnú účinnosť aktov sekundárneho práva Únie, pokiaľ Súdny dvor Európskej únie nerozhodne o ich neplatnosti (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. februára 1979, Granaria, 101/78, EU:C:1979:38, body 4 a 5, ako aj zo 7. júna 1988, Komisia/Grécko, 63/87, EU:C:1988:285, body 10 a 11), a rešpektovať ich vykonateľnosť, kým súd Únie nerozhodne o odklade ich výkonu (rozsudok z 21. septembra 1989, Hoechst/Komisia, 46/87 a 227/88, EU:C:1989:337, bod 64). Tieto akty majú preto právne účinky dovtedy, kým neboli derogované, zrušené v rámci žaloby o neplatnosť alebo vyhlásené za neplatné v nadväznosti na návrh na začatie prejudiciálneho konania alebo námietku nezákonnosti (rozsudky z 5. októbra 2004, Komisia/Grécko, C-475/01, EU:C:2004:585, bod 18, a z 10. septembra 2019, HTTS/Rada, C-123/18 P, EU:C:2019:694, bod 100).

125 Skutočnosť, že členský štát sa nemôže odvolávať na nezákonnosť aktu, ktorého nerešpektovanie viedlo Komisiu k začatiu konania o nesplnení povinnosti voči nemu, je súčasťou zásady, podľa ktorej okrem výslovne stanovených prípadov štruktúra Zmlúv zakazuje členským štátom, aby samy zjednávali spravodlivosť (rozsudok z 13. novembra 1964, Komisia/Luxembursko a Belgicko, 90/63 a 91/63, EU:C:1964:80, s. 1232).

126 Ak sa členský štát domnieva, že akt sekundárneho práva obsahuje prvky nezlučiteľné s právom Únie, má možnosť konať buď v rámci Rady, alebo upozornením Komisie, alebo na základe súdnych prostriedkov nápravy s cieľom dosiahnuť odstránenie tejto nezlučiteľnosti. Naopak členský štát si v nijakom prípade nemôže udeliť právomoc jednostranne prijať nápravné opatrenia alebo opatrenia na obranu určené na nápravu prípadného porušenia pravidiel práva Únie zo strany iného členského štátu alebo inštitúcie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 25. septembra 1979, Komisia/Francúzsko, 232/78, EU:C:1979:215, bod 9; z 12. februára 2009, Komisia/Grécko, C-45/07, EU:C:2009:81, bod 26, ako aj z 27. marca 2019, Komisia/Nemecko, C-620/16, EU:C:2019:256, bod 88), inak by bola spochybnená základná požiadavka právneho poriadku Únie, ktorou je jednotné uplatňovanie práva Únie (rozsudok z 21. februára 1991, Zuckerfabrik Süderdithmarschen a Zuckerfabrik Soest, C-143/88 a C-92/89, EU:C:1991:65, bod 26).

127 Ako pritom v podstate uviedla generálna advokátka v bode 96 svojich návrhov, ak členský štát nepodá žalobu o neplatnosť proti aktu, ktorého je adresátom, v lehote dvoch mesiacov, stanovenej v článku 263 šiestom odseku ZFEÚ, nemôže neskôr spochybniť jeho zákonnosť v rámci žaloby o nesplnenie povinnosti, inak by bolo ohrozené konzistentné a jednotné uplatňovanie práva Únie, ktoré je základným prvkom právneho poriadku Únie. Tým, že sa členským štátom umožňuje využívať výhody Únie, ukladajú im Zmluvy aj povinnosť dodržiavať ich pravidlá. Skutočnosť, že členský štát jednostranne poruší podľa svojho chápania vlastného národného záujmu rovnováhu medzi výhodami a povinnosťami vyplývajúcimi z členstva v Únii, spochybňuje rovnosť členských štátov pred právom Únie, čo je v rozpore s povinnosťou solidarity, ktorú členské štáty prijali svojím pristúpením k Únii a patrí medzi základné piliere jej právneho poriadku. Takýto postoj môže navyše viesť k diskriminácii štátnych príslušníkov členských štátov, a to v prvom rade štátnych príslušníkov toho štátu, ktorý sa stavia mimo pravidiel Únie (rozsudok zo 7. februára 1973, Komisia/Taliansko, 39/72, EU:C:1973:13, body 24 a 25).

128 Okrem toho v kontexte, ktorý sa vyznačuje naliehavosťou spôsobenou súbežnou alebo takmer súbežnou povahou rozhodnutia Rady stanovujúceho pozíciu, ktorá sa má zaujať v mene Únie pri rokovaniach v rámci medzinárodného orgánu na jednej strane a hlasovania v rámci tohto orgánu na druhej strane, členský štát, ktorý má pochybnosti o platnosti takéhoto rozhodnutia, by mal využiť lehotu medzi predložením konečného alebo takmer konečného znenia návrhu rozhodnutia Komisiou a hlasovaním Rady, ktoré môže viesť k jeho prijatiu, na účely vypracovania žaloby a návrhu na odklad výkonu tohto rozhodnutia v súlade s článkom 160 ods. 1 rokovacieho poriadku. Z tohto hľadiska sa Komisia musí vo všeobecnosti snažiť predložiť svoj návrh s dostatočným predstihom, aby Rada mohla dokončiť svoj rozhodovací proces s cieľom včas stanoviť pozíciu, ktorá sa má v mene Únie zaujať na účely rokovaní a hlasovania v takomto medzinárodnom orgáne.

129 Dosiahnutie odkladu výkonu uvedeného rozhodnutia by malo za následok, že by bolo dočasne zbavené prezumpcie platnosti. V takejto situácii však členské štáty a inštitúcie Únie naďalej podliehajú v súlade s článkom 4 ods. 3 ZEÚ vzájomným povinnostiam lojálnej spolupráce (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. februára 1983, Luxembursko/Parlament, 230/81, EU:C:1983:32, body 37 a 38). Členské štáty sú najmä povinné dbať na to, aby predtým, ako Súdny dvor rozhodne vo veci samej, neporušili požiadavku jednotného zastupovania Únie, zatiaľ čo Komisia je povinná využiť svoju vyjednávaciu úlohu v danej oblasti vonkajšej činnosti, aby v čo najväčšej miere zachovala potrebný účinok konania pred Súdnym dvorom, napríklad tým, že sa bude snažiť dosiahnuť odloženie hlasovania v príslušnom medzinárodnom orgáne.

130 Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že skutočnosť, že členský štát nemôže v rámci žaloby o nesplnenie povinnosti podať námietku nezákonnosti, nemá vplyv na jeho možnosť spochybniť dôvodnosť výkladu Komisie týkajúceho sa sekundárneho aktu, ktorý tento členský štát údajne porušil. Ak totiž text sekundárneho práva umožňuje viac ako jeden výklad, mal by sa v čo najväčšej miere vykladať tak, aby bol v súlade s ustanoveniami Zmlúv. V rovnakom zmysle prednosť medzinárodných zmlúv uzavretých Úniou pred aktmi sekundárneho práva prikazuje vykladať tieto akty, pokiaľ je to možné, v súlade s uvedenými zmluvami (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. decembra 1983, Komisia/Rada, 218/82, EU:C:1983:369, bod 15; z 10. septembra 1996, Komisia/Nemecko, C-61/94, EU:C:1996:313, bod 52, ako aj zo 17. októbra 2024, PT Pelita Agung Agrindustri a PT Permata Hijau Palm Oleo/Komisia, C-112/23 P, EU:C:2024:899, bod 38).

131 Napokon bez toho, aby bolo potrebné podrobnejšie preskúmať tvrdenia, ktoré Maďarsko uviedlo na podporu údajnej nezákonnosti rozhodnutia 2021/3, treba konštatovať, že tento členský štát nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, že toto rozhodnutie obsahuje vadu, ktorá je tak závažná a zjavná, že spochybňuje jeho samotnú existenciu (pozri analogicky rozsudok z 11. októbra 2016 Komisia/Taliansko, C-601/14, EU:C:2016:759, bod 34).

132 Preto treba námietku nezákonnosti rozhodnutia 2021/3 vznesenú Maďarskom vyhlásiť za neprípustnú.

b) O porušení článkov 1 a 2 rozhodnutia 2021/3, ako aj článku 288 štvrtého odseku ZFEÚ

1) Argumentácia účastníkov konania

133 Komisia tvrdí, že Maďarsko porušilo rozhodnutie 2021/3 tým, že pri svojom hlasovaní v Komisii pre omamné látky nepostupovalo v súlade s pozíciou prijatou Radou v tomto rozhodnutí. V tejto súvislosti nie je dôležité, že Maďarsko sa pri odôvodnení svojho nesúhlasu s odporúčaniami 5.1 a 5.4 odvolávalo na zdravotné a sociálne dôvody. Komisia totiž pripomína, že podľa článku 288 štvrtého odseku ZFEÚ je rozhodnutie prijaté Úniou záväzné v celom rozsahu, takže ho nemožno uplatňovať selektívne, ako to urobilo Maďarsko.

134 Maďarsko popiera, že by porušilo toto rozhodnutie, pretože ide o neexistujúci akt. Keďže totiž Únia nemá právomoc prijať uvedené rozhodnutie, bolo prijaté v rozpore s článkom 5 ods. 2 ZEÚ.

2) Posúdenie Súdnym dvorom

135 Rozhodnutie 2021/3 bolo prijaté na základe článku 218 ods. 9 ZFEÚ, ktorý nehovorí o prijatí jednoduchého odporúčania, ale „rozhodnutia“ určujúceho pozíciu, ktorá sa má prijať v mene Únie v rámci orgánu zriadeného medzinárodnou dohodou. Toto rozhodnutie má teda záväzné právne účinky, keďže pre členské štáty stanovuje pozíciu Únie v rámci šesťdesiateho tretieho zasadnutia Komisie pre omamné látky a ukladá im povinnosť túto pozíciu obhajovať. Okrem toho bolo uvedené rozhodnutie uverejnené v sérii L *Úradného vestníka Európskej únie* ako záväzný akt (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. októbra 2009, Komisia/Rada, C-370/07, EU:C:2009:590, bod 44, a z 27. marca 2019, Komisia/Nemecko, C-620/16, EU:C:2019:256, body 78 a 80).

136 Ako pritom vyplýva z bodov 109 a 131 tohto rozsudku, Únia naozaj mala právomoc prijať rozhodnutie 2021/3 na základe článku 3 ods. 2 ZFEÚ.

137 Navyše na rozdiel od toho, čo tvrdí Maďarsko, na toto rozhodnutie sa vzťahuje prezumpcia platnosti v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 124 tohto rozsudku, takže tento členský štát mal rešpektovať jeho vykonateľnosť, keďže Súdny dvor nevyhlásil odklad jeho výkonu.

138 Preto treba prvej výhrade Komisie vyhovieť.

3. O tretej výhrade založenej na porušení zásady lojálnej spolupráce zaručenej v článku 4 ods. 3 ZEÚ

a) Argumentácia účastníkov konania

139 Komisia sa domnieva, že Maďarsko porušilo zásadu lojálnej spolupráce zakotvenú v článku 4 ods. 3 ZEÚ tým, že v Komisii pre omamné látky nehlasovalo v súlade s rozhodnutím 2021/3 a tým, že verejne vyjadrilo svoj nesúhlas s odporúčaniami WHO, ktoré boli na programe.

140 Ako pritom vyplýva z rozsudku z 27. marca 2019, Komisia/Nemecko (C-620/16, EU:C:2019:256, bod 94), povinnosť členských štátov rešpektovať rozhodnutie prijaté Radou podľa článku 218 ods. 9 ZFEÚ je osobitným výrazom požiadavky jednoty zastupovania Únie.

141 Konanie Maďarska je ešte závažnejšie z dôvodu, že jeho hlasovanie v Komisii pre omamné látky sa uskutočnilo bez predchádzajúceho upozornenia alebo konzultácie s inštitúciami Únie. V rámci Komisie pre omamné látky sa Maďarsko mohlo vyjadriť len v mene Únie a vzhľadom na výlučnú vonkajšiu právomoc Únie mohlo vyjadriť len pozíciu Únie.

142 Okrem toho Maďarsko neprijalo na zasadnutí Komisie pre omamné látky ani neskôr nijaké opatrenie na nápravu dôsledkov svojho konania alebo aspoň na zmiernenie jeho dôsledkov a rozptýlenie pochybností, pokiaľ ide o jeho budúce konanie. Maďarsko tak neuznalo protiprávnosť svojho konania v Komisii pre omamné látky a dokonca trvalo na legitimite svojich krokov.

143 Komisia zdôrazňuje, že maďarské orgány už boli oboznámené s pozíciou, ktorá sa mala prijať v mene Únie, a to ešte predtým, ako bol návrh tejto pozície predložený Rade. Ak by teda Maďarsko skutočne malo v úmysle túto pozíciu spochybniť, malo by pred zasadaním Komisie pre omamné látky dostatok času na prípravu svojej žaloby.

144 Napokon, keďže WHO zvyčajne nezverejňuje svoje správy pred koncom novembra, časový priestor na vypracovanie návrhu Komisie a na medziinštitucionálnu koordináciu s cieľom pripraviť pozíciu, ktorú má Únia prijať na zasadnutí Komisie pre omamné látky prebiehajúcom v marci nasledujúceho roka, by bol mimoriadne krátky. Lehota dvoch mesiacov, stanovená v článku 263 šiestom odseku ZFEÚ, na podanie žaloby o neplatnosť proti rozhodnutiu Rady o prijatí takejto pozície, vypočítaná od oznámenia tohto rozhodnutia, často neuplynie pred začiatkom jarného zasadnutia Komisie pre omamné látky. Skutočnosť, že táto lehota ešte neuplynula, však nebráni tomu, aby rozhodnutie malo právne účinky a aby členské štáty, ktorým je určené, museli konať v súlade s ním.

145 Maďarsko popiera, že by porušilo zásadu lojálnej spolupráce.

146 Po prvé nezákonnosť rozhodnutia 2021/3, ktorá vyplýva z porušenia článku 3 ods. 2 ZFEÚ, bráni tomu, aby sa konštatovalo akékoľvek porušenie tejto zásady týmto členským štátom. Uvedená nezákonnosť teda znamená, že dotknutý členský štát mohol slobodne vyjadriť svoje vlastné stanovisko v rámci Komisie pre omamné látky.

147 Po druhé Maďarsko tvrdí, že za situáciu nenesie zodpovednosť len ono samo. V tejto súvislosti poukazuje na oneskorenosť, s akou Komisia predložila Rade svoj návrh rozhodnutia. Hlasovanie v Komisii pre omamné látky sa v dôsledku toho uskutočnilo pred uplynutím dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby, ktorú malo Maďarsko na napadnutie rozhodnutia 2021/3. Takáto prax

porušuje právo členských štátov na účinnú súdnu ochranu. Zásada lojálnej spolupráce by sa preto mala vykladať z hľadiska práva na účinnú súdnu ochranu, ako je zaručené v článku 47 Charty základných práv. Niekoľko dní, ktoré uplynuli medzi prijatím tohto rozhodnutia a hlasovaním o zmenách, nepostačovalo na podanie žaloby, a ani na podanie návrhu na nariadenie predbežných opatrení a na to, aby o nich Súdny dvor rozhodol.

148 Okrem toho Maďarsko spresňuje, že z dôvodu tohto tesného časového harmonogramu zaujalo konečné stanovisko k odporúčaniam WHO až tesne pred zasadnutím, pričom v tejto súvislosti zohľadnilo rozsudok z 19. novembra 2020, B S a C A [Uvádzanie kanabidiolu (CBD) na trh] (C-663/18, EU:C:2020:938).

149 Navyše treba prejednávanú vec odlíšiť od veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok z 5. decembra 2017, Nemecko/Rada (C-600/14, EU:C:2017:935). Tieto dve veci majú síce spoločné to, že dotknutý členský štát nemal dostatok času na napadnutie sporných rozhodnutí ani na podanie návrhu na odklad výkonu týchto rozhodnutí. Na rozdiel od veci, v ktorej bol vyhlásený uvedený rozsudok, však v prejednávanej veci pretrvávali nezvratné účinky spôsobené rozhodnutím 2021/3 na zasadnutí Komisie pre omamné látky, čo porušuje právo na účinnú súdnu ochranu.

150 Po tretie WHO nepredložila žiadne konkrétne argumenty, či už zdravotnej, sociálnej alebo právnej povahy, na podporu praktickej užitočnosti svojich odporúčaní, ktorých jediným účinkom môže byť vyslanie signálu verejnosti, že riziká spojené s kanabisom pre spoločnosť a verejné zdravie boli pri vypracúvaní oboch dotknutých dohovorov precenené a že tieto dohovory sú preto príliš prísne, pokiaľ ide o kontrolu zavedenú v súvislosti s kanabisom.

151 Po štvrté odporúčania WHO nemôžu podporovať prístup k prípravkom na báze kanabisu na liečebné účely, keďže ich jediným cieľom je uľahčiť výskum takého využitia.

b) Posúdenie Súdnym dvorom

152 Ako Súdny dvor opakovane potvrdil, článok 4 ods. 3 ZEÚ ukladá členským štátom vo všetkých oblastiach, ktoré zodpovedajú cieľom Zmlúv, povinnosť uľahčiť Únii plnenie jej úloh a zdržať sa akýchkoľvek krokov, ktoré by mohli ohroziť dosiahnutie týchto cieľov [rozsudok z 31. marca 1971, Komisia/Rada, 22/70, EU:C:1971:32, bod 21; stanovisko 2/91 (Dohovor MOP č. 170) z 19. marca 1993, EU:C:1993:106, bod 10, ako aj rozsudky z 5. novembra 2002, Komisia/Dánsko, C-467/98, EU:C:2002:625, bod 110, a z 8. marca 2022, Komisia/Spojené kráľovstvo (Boj proti podvodom s podhodnotením), C-213/19, EU:C:2022:167, bod 527].

153 Preto pokiaľ je zrejmé, že oblasť upravovaná medzinárodnou dohodou alebo medzinárodným dohovorom patrí čiastočne do právomoci Únie a čiastočne do právomoci členských štátov, treba zaistiť úzku spoluprácu medzi týmito štátmi a inštitúciami Únie tak v rámci procesu dojednávania a uzatvárania dohôd, ako aj v rámci výkonu prijatých záväzkov. Táto povinnosť spolupráce vyplýva z požiadavky jednotnosti v medzinárodnom zastupovaní Únie [stanovisko 2/91 (Dohovor MOP č. 170) z 19. marca 1993, EU:C:1993:106, bod 36, a stanovisko 1/94 (Dohody pripojené k dohode WTO) z 15. novembra 1994, EU:C:1994:384, bod 108, ako aj rozsudok z 20. apríla 2010, Komisia/Švédsko, C-246/07, EU:C:2010:203, bod 73].

154 Osobitné povinnosti konať a zdržať sa konania, ktorým tak členský štát podlieha, nemôžu byť v súlade s tým, že by tento členský štát predložil v orgáne zriadenom medzinárodnou dohodou jednostranný návrh, ktorým by sa odkláňal od spoločnej stratégie vypracovanej v rámci Rady. Takáto situácia totiž môže ohroziť zásadu jednoty v medzinárodnom zastupovaní Únie a jej

členských štátov, ako aj oslabiť ich rokovaciu pozíciu voči ostatným zmluvným stranám (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. apríla 2010, Komisia/Švédsko, C-246/07, EU:C:2010:203, body 103 a 104).

155 Povinnosti, ktoré členským štátom vyplývajú zo zásady lojálnej spolupráce, ako sú pripomenuté v bodoch 152 až 154 tohto rozsudku, sú pre ne *a fortiori* záväzné v oblasti výlučných právomocí Únie.

156 Okrem toho, ako v podstate uviedla generálna advokátka v bode 156 svojich návrhov, pričom sa opierala o rozsudok zo 14. marca 1973, Westzucker (57/72, EU:C:1973:30, bod 17), nielen zo samotnej myšlienky Únie, ale aj z uplatnenia postupu väčšinového hlasovania v Rade vyplýva, že členské štáty uplatňujú svoje záujmy v rámci mechanizmov kolektívneho rozhodovania vytvorených Zmluvami na účely realizácie cieľov Únie.

157 Ďalej je potrebné pripomenúť, že rešpektovanie rozhodnutia prijatého Radou podľa článku 218 ods. 9 ZFEÚ členskými štátmi je osobitným výrazom požiadavky jednoty zastupovania Únie vyplývajúcej z povinnosti lojálnej spolupráce (pozri analogicky rozsudok z 27. marca 2019, Komisia/Nemecko, C-620/16, EU:C:2019:256, bod 94).

158 To znamená, že Maďarsko jednak tým, že nehlasovalo v Komisii pre omamné látky v súlade s rozhodnutím 2021/3, a jednak tým, že verejne vyjadrilo svoj nesúhlas s odporúčaniami WHO, ktoré boli na programe rokovania, porušilo zásadu lojálnej spolupráce, stanovenú v článku 4 ods. 3 ZEÚ. Takéto konanie poškodilo efektívnosť medzinárodnej činnosti Únie, ako aj dôveryhodnosť a povesť Únie na medzinárodnej scéne.

159 Okrem toho argumentácia Komisie založená na tom, že Maďarsko neprijalo žiadne opatrenie na nápravu dôsledkov svojho konania alebo aspoň na zmiernenie jeho dôsledkov a rozptýlenie pochybností, pokiaľ ide o jeho budúce konanie, má za cieľ reagovať na tvrdenia Maďarska, že sporné hlasovanie v Komisii pre omamné látky bolo ojedinelým prípadom a že vzhľadom na vysvetlenia, ktoré tento členský štát poskytol, nič nepoukazuje na to, že by mohol v budúcnosti konať podobným spôsobom. Stačí však konštatovať, že tieto okolnosti v každom prípade nemajú vplyv na nesplnenie povinnosti lojálnej spolupráce, ktorá vyplýva z konania daného členského štátu, uvedenej v bode 157 tohto rozsudku.

160 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba tretej výhrade Komisie vyhovieť.

161 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné konštatovať, že Maďarsko tým, že nepostupovalo v súlade s pozíciou Únie na opätovne zvolanom šesťdesiatom treťom zasadnutí Komisie pre omamné látky, týkajúcou sa zmeny zaradenia kanabisu a látok príbuzných kanabisu do zoznamov, si po prvé nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z rozhodnutia 2021/3, ktorým je viazané podľa článku 218 ods. 9 ZFEÚ v spojení s článkom 288 štvrtým odsekom ZFEÚ, po druhé porušilo výlučnú vonkajšiu právomoc Únie, stanovenú v článku 3 ods. 2 ZFEÚ, a po tretie porušilo zásadu lojálnej spolupráce, zakotvenú v článku 4 ods. 3 ZEÚ.

O trovách

162 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla uložiť Maďarsku povinnosť nahradiť trovy konania a Maďarsko nemalo úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť mu povinnosť nahradiť trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1. **Maďarsko tým, že nepostupovalo v súlade s pozíciou Európskej únie na opätovne zvolanom šesťdesiatom treťom zasadnutí Komisie pre omamné látky pri Hospodárskej a sociálnej rade Organizácie Spojených národov, týkajúcou sa zmeny zaradenia kanabisu a látok príbuzných kanabisu do zoznamov, si po prvé nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z rozhodnutia Rady (EÚ) 2021/3 z 23. novembra 2020 o pozícii, ktorá sa má v mene Európskej únie zaujať na opätovne zvolanom šesťdesiatom treťom zasadnutí Komisie pre omamné látky v súvislosti so zaradením kanabisu a látok príbuzných kanabisu do zoznamov v rámci Jednotného dohovoru o omamných látkach z roku 1961 v znení protokolu z roku 1972 a v rámci Dohovoru o psychotropných látkach z roku 1971, teda z rozhodnutia, ktoré ho zaväzuje na základe článku 218 ods. 9 ZFEÚ v spojení s článkom 288 štvrtým odsekom ZFEÚ, po druhé porušilo výlučnú vonkajšiu právomoc Európskej únie, stanovenú v článku 3 ods. 2 ZFEÚ, a po tretie porušilo zásadu lojálnej spolupráce, zakotvenú v článku 4 ods. 3 ZEÚ.**

2. **Maďarsko je povinné nahradiť trovy konania.**

Podpisy